

A

184

—

—

—

•

—

ERD. MŰZ. EGYL.
KÉZIRATTAR.
V. A. 14. szám.

Részben ismeretlen Erd. Műz. 1844. foly.
925.

Részletek az

Iskolai drámák, latin versek, oratók XVIII. század
című kéziratból.

Kolozsvári Egyetemi Könyvtár Kézirattára
Felzet: A 354.

Compendium de Dramate

Caput Primum de Uoluntate

1. Drama respicit actionem historicam, cui addenda sunt ficta, seu fabula varie involuta, ac evoluta.
2. Drama est complexio actuum, in quibus videtur virtus, et virtutes commendari.
3. Tragedia est profana, quae officium, pietatem, pietatem, pietatem, pietatem ab his purget.
4. Comedia privatae vitae respicit, ut tale, et ioco, et risu emendanda, qua modesti corpore.
5. Drama haec tragedia, et comedia: illud varie implectendo usque ad metachon forensis; hanc in fine.
6. In tragedia et comedia, longae, et accursiva epistola hinc, et quasi sponte oblata, et ad rei naturam.
7. Haec Protagonista, et Antagonista et praecipue personae, praecipue, et infidelius, reliqua ad has pertinent.
8. Haec Prothasi, Epitaphi, Catastrophae, et Catastrophae, seu termini, involuti, potentes, miraculosi.
9. Haec Actus et Scena, luna et ultra et sub finit actus personae est obiectum, alius nuncupat vacuum et actu.
10. Scena quomodo fiat offensio videtur supra, absoluit, obscuro, in theatro incognita.
11. Ne eadem personae clausit actus personae legentium in doct. est in theatro incognita.
12. Illa personae dispositio, adventus mutatio et potest ad vile, et ad reputat, et in tragedia.
13. Actus in tragedia passus, cautibus, telus, seu muta et quibus reputat in tragedia, et alibi.
14. In Prothasi rei hinc cautibus personae, et termini quibus reputat in tragedia, et alibi.
15. Epitaphi in tragedia actus, et magis involuti, et erroris causae.
16. Catastrophae in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
17. Catastrophae in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
18. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
19. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
20. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
21. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
22. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
23. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
24. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
25. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
26. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
27. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
28. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
29. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
30. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
31. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
32. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
33. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
34. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
35. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
36. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
37. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
38. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
39. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
40. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
41. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.
42. Actus in tragedia personae, et quasi depressionem et exonem, termini in tragedia personae.

Compendium de Dramate

11 b. level

Ves
Te,
Ac
As
Ch
Pa

Uider
Filiolum
Omni rem
Herbas
Parvule
Tudat
Memora
Infirmit
Ratouum

Testis Proga tibi, et vando bona
Regnatix, loquitur Timava, Irdiu
Atque omi ceteris pons tibi tertij
Quod in paridim Ar tu

Don - M - Theodora

Observationes Poetica de Dramate

40a-55a. level

Pot
Nu
Dit

Cui mater
Suspendum
Faucei et
Ipse licet
Primendy
Parbariae
Terreor,

Observationes Poetica de Dramate.
Dramma e imitatio actionis...
Capus I de Divisione Dramatis.

De Divisione Dramatis in Actus & Solus.
Dramma pro discreta divisione plures...
Actus II de Divisione Dramatis in Actus.

Actus II de Divisione Dramatis in Actus.
Dramma pro discreta divisione plures...
Actus III de Divisione Dramatis in Actus.

Capitulum III De Forma Dramatis

Forma Dramatis e Fabula, hoc Compositio Actionis, que proprie dicitur habere de Iudicio, et Simplicitate, Magnitudine, Unitate, et quantitate temporis.

SI De unitate Compositio

Actus plures partes, eorum diversa sunt, in Fabula, si quis niter se tam vixit et dicit, ut in unum... Fabula, hoc Compositio Actionis, que proprie dicitur habere de Iudicio, et Simplicitate, Magnitudine, Unitate, et quantitate temporis.

SV

Deus tempore insignis, et vulgaris, felix, et nigrum... Fabula, hoc Compositio Actionis, que proprie dicitur habere de Iudicio, et Simplicitate, Magnitudine, Unitate, et quantitate temporis.

Reverentia appellatur Tragicomedia, Heroica, et illustre Drama... Fabula, hoc Compositio Actionis, que proprie dicitur habere de Iudicio, et Simplicitate, Magnitudine, Unitate, et quantitate temporis.

II De unitate loci

De hinc nil aduersus, nil deprecatum, sed aduersus, quod nimis notum illius tempore fuerit, locum ne...

locos, columnas, et altare, aliaque ornamenta videmus. Sic ipse locus maris superius...

nomi nitendo libris quodam eventu psummati vocem pomicis aures amittant, nonnulli
 aliquid, quem hic copulatus minus fecit, quibus dicitur huporem, ad mirum eorum, ut
 et aliter loquar.

III De Narrationis Dramaticis

Videtur t Narratio, quod adjuvata multa mentis complexis, quia memora fatigat, et
 non parit. Progreffa scilicet hominum repræsentandis, quod sit in dramatis, tunc generari
 quam tenet, totum enim, quod nullo modis hic, ut in operatore imperem de videtur non
 lectio officii, et ad pondus. De his de his plena narratio, t. quia res, narrata memorata, quia
 et sibi indigna, aut inaccessa. De his de his plena narratio, t. quia res, narrata memorata, quia
 reliqua, digna attentione exhibet. De his de his plena narratio, t. quia res, narrata memorata, quia
 que tenet in talibus casibus, tunc enim conditio, tunc effectus, tunc ad narrandi, et ad
 probandi, de in limitibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tanta narratio in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 venter, de in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 d'planis, Lucam, et de in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 que nobilissima cogitatione omnivisa, ut de his narratio de, Ovidius de his, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 Marij, que Cyge perierit, venustius deservit, et longius, ac per de. Virgilius de his, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 defuncti, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 topi, et ad planis, et de in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 de Principio actionis Dramaticæ tales narratioes sunt, quod tunc ad voluptionem eorum
 memora resiora negant, indignas, quod ea de his de his, quod tunc ad voluptionem eorum
 lignis semis capiendam multas factas describant, et de his, qui narratio in resiora, melle
 ferunt, et sequenti, tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum.
 genitum esse fuisse. Verum tunc e, nullo loco sapienter tolerari longam narrationem, quia
 que actionis, tunc in resiora ad huc audire factis, et promptus ad quodvis audirendi.
 que hoc loco optime collorum narratioes madime est, quod tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum.
 per histon producenda jam pignose supponitur, quod Prothapji phismant, et que velut fundi.
 mentis talibus Dramaticis, et de his de his, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 necesse ad finem Dramaticæ actionis potest, ut ea error solvere, periculosum, tunc e in medio
 et in prorsus a solvere modi supponit narratioes effera, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 involvenda natura fuit, ne ante tempus contrahere narratioes potest. Accedit, quod in
 resiora in medio Dramaticæ actionis, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.

lata ad eadem prorsus, De his de his, quod tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum.
 memora resiora negant, indignas, quod ea de his de his, quod tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum.
 lignis semis capiendam multas factas describant, et de his, qui narratio in resiora, melle
 ferunt, et sequenti, tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum.
 genitum esse fuisse. Verum tunc e, nullo loco sapienter tolerari longam narrationem, quia
 que actionis, tunc in resiora ad huc audire factis, et promptus ad quodvis audirendi.
 que hoc loco optime collorum narratioes madime est, quod tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum.
 per histon producenda jam pignose supponitur, quod Prothapji phismant, et que velut fundi.
 mentis talibus Dramaticis, et de his de his, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 necesse ad finem Dramaticæ actionis potest, ut ea error solvere, periculosum, tunc e in medio
 et in prorsus a solvere modi supponit narratioes effera, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 involvenda natura fuit, ne ante tempus contrahere narratioes potest. Accedit, quod in
 resiora in medio Dramaticæ actionis, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.

IV De Deliberationibus

intelligo hic deliberationes, quod tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum.
 memora resiora negant, indignas, quod ea de his de his, quod tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum.
 lignis semis capiendam multas factas describant, et de his, qui narratio in resiora, melle
 ferunt, et sequenti, tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum.
 genitum esse fuisse. Verum tunc e, nullo loco sapienter tolerari longam narrationem, quia
 que actionis, tunc in resiora ad huc audire factis, et promptus ad quodvis audirendi.
 que hoc loco optime collorum narratioes madime est, quod tunc ad voluptionem eorum, quod tunc ad voluptionem eorum.
 per histon producenda jam pignose supponitur, quod Prothapji phismant, et que velut fundi.
 mentis talibus Dramaticis, et de his de his, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 necesse ad finem Dramaticæ actionis potest, ut ea error solvere, periculosum, tunc e in medio
 et in prorsus a solvere modi supponit narratioes effera, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 involvenda natura fuit, ne ante tempus contrahere narratioes potest. Accedit, quod in
 resiora in medio Dramaticæ actionis, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.
 tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus, tunc in talibus casibus.

De Fictione, evolutione, involuione in specie

Drama compositionis hic fieri in apud: 1. Persona prima in designato dramatis argumentis... 2. Persona prima in designato dramatis argumentis... 3. Persona prima in designato dramatis argumentis...

in ambiguo operum, in fantasia, in Plautus in Amphitruonis...

Clare... in simili schema hoc natus... male sub munera ego obli...

17

Involuciones Metastorians.

Antageres.

1. Antabano occiso Rege, enses filio Arbaci tradis, ipse Antageres persuadet. Danum patrem esse autorem sui Rege, quem cum Antageres occidi iussisset, audit reum esse captum, qui adductis, raris affectis omnium animis Arbaces esse deprehenditur.

2. Antageres Antabano cernit, ut ex Arbace scelus, aut scelus purgationem exulpat, quae filio nequaquam fugam vadit: tum Antageres ad vindictam stimulat, et filium, ut a se esse feliciter cupiens, arietem avertat, ad mortem damnat.

3. Antageres dum dimittit Arbaces, quem ab eo occidit, putat Arbaces, nuntiat, tumultus plebis, autem Arbaces ab Antageres credit, sed audito, quam se egregie pro Rege in tumultu gesserit, beneque auspit, adigitur, ut se innocentem esse iuret, dum furantem, tum abire vult, prodit Antabano, venam illi a se Regi paratum offerens, cumque eum occidere vult, filius se venam sponte nuntiat, et ino Resuritam Antabano in epulum selegato donat.

Hadrianus.

1. Coras ignotus sperare licentis Pharnaspis, qui captam filiam Corae, quam ipse Hadrianus ducere volebat, repleto ibat, venit in castra Hadriani. Amirena ob nam subacta tanta frigidaque Pharnaspem formam esse persuada ab Aquilio timente, ne periret sibi Latinam prodigiat. Coras auendit Ulpens, Pharnaspis ut reus captus.

2. Coras veste Romana indutus cadere scabam intens aberrat, altes recesso hunc casum putat, loco eius Pharnaspis, qui a Latina dimissus erat, capto. At Amirena subito timens, in gradibus latem prodit.

Involuciones Metastorians

75a-77b. level.

3. Porro filiam suam simulatam promittit, at hinc advoctat, odium
 nis uterum posthinc imperatur. Venim Porro matris periculum evadentem
 filia Cestri de promittit, quo viso filiam parenti ac sponto tradit,
 hinc dicit.

Olympio

1. Megacles ignorans pignus premium, se pro Lycida ab eius me pro
 genitum accepit, ubi autem Aristeam intelligit, amorem inter et amicitia
 luitat. Aristea vero agnito Megacle gaudet.
 2. Aristea audiens incidit Lycidam, de Megacle perdit, Argene de Lycida de
 ubi vero rem edent, Aristea gaudet, at cum rem totam e Megacle intelligit
 vehementer dolet, quo dolore obstupescit Lycidas, Megacles dolore percipit perit
 in fluvium se precipitans submersus ee.
 3. Aristeam Argene, Megaclem Amyntas mori volentes veniunt. Lycidas
 exulare iustus Regem aggredit, captus ad mortem damnatur, pro quo de Megac
 les offert. Argene quare se manifestans indicat de se formam Lycida
 seps pro eo offert, et annulus ostendit, e quo Lycidas Regis filius ee cognoscit.

Hypsipite

1. Facta conjugum mulierum, presente Cunione advent Phros ad amph
 reum filia, que dolore angit. Advenit Learchus, cui sinistra vadit fugam
 Rhodope. Ascendit in gylva partem Hypsipite, etiam spectante Learcho, qui
 fugam Regi vadit. Cunione captum quendam in gylva ait, hinc matris ee
 Hypsipite et Rhodope. Jason nudato ense attonitis omnibus adest, quicquid
 filia patrem audiens egerat Hypsipitem.
 2. Hypsipite in alia Jasonis adventum narrans a Learcho audit. Cunione
 amplexum iubet, et imperat pro Phocante caput, quo filio, cuius matrem
 laudantes urgent, quem etiam Rhodope dimittit. Dum Jasonem dormientem
 Learchus occidere vult, ab Hypsipite impedit. Jason erigens Hypsipitem
 totam, at deomet, dum subito in Phocantem incidit.
 3. Learchus deo Phocantem caput, quo Rhodope Hypsipiti refert, que
 nem urget, ut eum liberet. Learchus Phocantem in nave occidere vult
 si Hypsipite ad se veniat, quo viso Jason nequiquam fuit, at ubi Cunio
 me deumit, hanc Jason dirigit, ac dum in limpetu filij necare vult
 Phros a Learcho reddit.

Atius

Porro Marcius Amilium ad eadem Cesaris, quo ritum fallente,
 Cesarum cum stricto ense acussente in angustias conjicit, tum artifi
 ce in Alium suspitionem derivat, quo Alis filia, librem notens pro
 se subdubie inquit.
 Alia ut Alis placet Cesarum frigit se ei velle nubere, adductus Alis
 omnis videt eam in throno assistere Cesar, quo in conspectu Alia, et
 reginis in angustias ee, filia se pandit denique.
 Cesar iubet redirem a se Alium occidi, hinc simulatam illi present, et
 it, quod dum filia lata audit, refert Varo eum iam captum ee. Mar
 nota innocens ee Alium refert, id agitantem Amilium dixisse, ee
 ee, cui in amore injuria facta ee, hinc se Marcius in angustias ven
 it. Filia pro Cesar eam se ait, qua filia pretate Marcius ostendi
 Cesaris fideliter probat. Marcius palam Cesarum aggredit, sed ab Alis
 drat, cuius prolebus Varo et Marcius cedunt.

Dido

arbore ipse ab sui Legati persona omnibus iniquis Phartaginem
 hinc adheret omnibus minister Didois. Invenit Carthagum Anea,
 iter alterum, nocet, aggressus Cartho, Aneam ab Atraxie retinetur. A
 s putat Atraxiem ee aggressum, ut daret, ee, et eum prodit.

Lyons

Amlyses vestiti Costoris non nocens Mithridatem ab eo in gylva ab
 ditur, ac es tam audiente Mithridates pollicet Astyagi se Lyum p
 m npe: in insidias adductum, a quo Amlyses tam fuit. Am
 ses dormientem Regem cadere volens a Mandane impedit, et deo agnos
 us ab utroque, et caput. Lyons fito Lyro occiso auxilium contra custodes
 Mandane petit. Mandane dein Lyum ab eo cesum intelligit, eumq
 in curat.
 Mandane a Mithridate Atheum ee vult Lyum at a Lyro dubie e
 Lyum a Amlyse furis contra Atheum curat, eumq orat, ut ju
 am occidat. Mox Lyons ad Trivia fontem dirigit occidendum.
 Mithridates attonitus intelligit ee Mandane Lyum ee occisum, nec per
 veni ee Lyum ee. At persuadet Harpagus, eamq in desperationem
 t, quam auget Amlyses veniens cum ense stillante. Dum Amlyses
 Mandane gaudere filium cadere vult, ab ea impedit. Astyages ad

3. Poros filiam Cesaris similitate promittit, at hinc advocat, odio
nis veterum & stitibus imperator. Verum Poros mortis periculum in
filia Cesaris se promittit, quo rito feras filiam parenti ac sponto
hinc dicit.

Olympion

1. Megacles ignorans pugnae premium, se pro dyida sub quo in
genatunum accipit, ubi autem Aristeam intelligit, amorem inter et an
tuitat. Aristea vero agnito Megacle gaudet.

2. Aristea audiens incidit dyidam, de Megacle perito, Argene de dyi
didi vero rem eddenti, Aristea gaudet, at cum rem totam e Megacle
vehement dolet, quo dolore obstupescit dyidas, Megacles dolore perit
in fluvium se precipitans submersus ee.

3. Aristeam Argene, Megaclem Amyntos non volentes se hinc, dyi
deus ostendit. Argene quoque se manifestans indicat se ee spontam dyi
seps pro eo offert, et annulus ostendit, e quo dyidas Regis filius ee cog
noscitur.

Hypirite

1. Facta conparatione mulierum, presente Cunione advenit Phoros ad a
rum filia, que dolore angit. Advenit Learchus, cui finstra vadit
Rhodope. Advenit in gylva patrem Hypirite, tam spectante Learch
fugam Regi vadit. Cunione captum quendam in gylva ait, hinc metru
Hypirite et Rhodope. Jason nudato ense attonitis omnibus adest, qu
patrem audiens exerrat Hypiritem.

2. Hypirite in silva Jasonis adventum narrans a Learcho audit. Cun
ionem silvam jubet, desperate pro Phocante capto, quo filio, cuius
trahentes urgent, quem etiam Rhodope dimittit. Dum Jasonem dormie
ntem occidere vult, ab Hypirite impedit. Jason evigilans Hypirite
totam, at deoet, dum subito in Phocantem incidit.

3. Learchus deo Phocantem capto, quo Rhodope Hypirite refert, qu
nem urget, ut eum liberet. Learchus Phocantem in nave occidere ut
si Hypirite ad se veniat, quo rito Jason nequidquam fuit, at ubi
me deunxit hanc Jason dirigit, ac dum in compectu filij necare
Phoros a Learcho reddit.

Atius

†

1. Subornat Maximus Amilium ad caedem Cesaris, quo rito fallente,
et fessare cum stricto ense accurrente in angustias conjicit, tum artifi
ciose in Atium suspensionem deivat, quo Atio Fulvia, latrem notens pro
dece subdubie inhit.

2. Fulvia ut Atio paret fessarem fugit se ei velle nubere, adductus Atio
attonitis videt eam in throno, ostendere Cesar, quo in congressu Fulvia, et
Maximus in angustijs ee, Fulvia se pandit denique.

3. Cesar jubet redirem a se Atium occidi, hinc subornat illi presentem, quod
facit, quo dum Fulvia beta audit, refert Vatro eum jam captum ee. Atio
Honora innocentem ee Atium refert, id exspirantem Amilium dixisse, se
um ee, cui in amore injuria facta ee, hinc se Maximus in angustias con
jicit. Fulvia pro beta eam se ait, qua filie pretate Maximus ostendit
se Cesaris fidelem probat. Maximus patam Cesarum apprehendit, sed ab Atio
liberatur, cuius precibus Vatro et Maximus cederunt.

Dido

1. Carbo ipse sub sui Legati persona omnibus innotuit Phartaginem
venit, hinc adheret Commodas minister Didois. Invenit Carbatum Anea
reuter alterum noscit, aggressus Carbo Aneam ab Anaxpe retinetur. An
reas putat Anaxpem ee aggressum, ut Carbo, et se, et eum prodit.

Lyons

1. Lambytes vestiti Astoris non noscens Mithridatem ab eo in gylva ab
terditur, ac eo tam audiente Mithridates pollicet, Astyagi se Lyum si
cum rpe: in insidias adductum, a quo Lambytes tam fuit. Jam
lytes dormientem Regem cadere volens a Mandane impedit, et deo agnos
setus ab utroque, et capto. Lyons feto Lyo occiso auxilium contra custodes
a Mandane petit. Mandane dein Lyum ab eo cesum intelligit, eumque
capi curat.

2. Quet Mandane a Mithridate Atheum ee veni Lyum at a Lyo dubie ee
cipit, veni a Lambyse furto contra Atheum exultat, eumque orat, ut pu
nem occidat. Mox Lyons ad Trivia fontem dirigit occidendum.

3. Mithridates attonitis intelligit ee Mandane Lyum ee occisum, nec per
tradesi se Lyum ee. At peritadet Harpagus, eamque in desperationem
agit, quam auget Lambytes veniens cum ense stillante. Dum Lambytes
eram Mandane volente filium cadere vult, ab ea impedit. Astyages hanc

ex visum audit, Cambysemque probo alligatum credere vult, nisi Lynum proditor
Hi Harpagus simulacrum nudicans sem impedit. Lynus. Attyogem aduif
die gnesium liberat.

Themistocles.

1. Themistocles imperato in aula Xerxis in filiam Artabiam incidit, a qua
Lustria rogatus, ne Regem adeat. Artabiam putat se proditam Rogari, at de
Doribus. Xerxes Artabiam sponsam legatum contra Themistoclem agit,
cujus legationem etiam audit Themistocles, de repente se Regi prodit,
2. Poram legato Xerxis ~~egentium~~ egerentium contra Artabiam Themistocli tradit.
Themistocles fortiter iuente Rege seuitat. Xerxes etiam, qua Sebastos prodit
aut aduifanti legendam tradit. Themistocles simulat se velle Regi obsequi
at dum iurat, venenum hauit.

Lenobria

1. Dum Xerxes Rhadamistum sponsum credere vult, egerat, ille fugit amicum
audito ex eo curam ab illo ipso se Lenobriam. Mithranes sponsum nar
rat Lenobriam audiente etiam Lenobria. Dum Lenobriam indey sequi
rat, illa mortem sibi ipsi minatur.
2. In Lenobria Lenobriam inuenit, Xerxes contra Lenobriam Rhadam
istum enitatur, et hocum etiam, quo et Lenobriam se deducendum ait. Poram
Xerxes etiam Lenobria, in dra protestat se, ut Rhadamistis, aut Lenobria
eodet, eamque nunc curat.
3. Xerxes ait perisse Rhadamistum ara faude, se se Lenobria manum
quo jam audient Rhadamistus prohit, at Xerxes concepta Lenobria eger
impetum sistit, Lenobria nra Lenobria etiam eam reddit Rhadamisto
que agnoscitur.

Hypemnestra.

1. Andem imperato filia tradit Danaus, ut sponsum occidat, illa sem probo
ne nolens dubie excipit dyneum, eger mutatur amoris suspitionem inicit.
2. Danaus Danaum tenet putans se perturbare dyneum sem se proditam,
Danaus dyneum coram Hypem. secund se iubet de amore filie.
3. Delectat Danaus coram dyneum, sicum eo Hypemnestra locuta de
pendat, quare illa rogat Phisthenem, ut eum venientem arreat, quod dum
agit, Phisthenes fit dyneus, quo ipsum confirmare cogit Hypem. Otani
4. Otani nam Rege d. Phisthenes.
5. Otani namat Hypemnestra sibi etiam fauoris se comissum, ferga d. Hypem.

Ames sedet, causam etat, quam aperit Phisthenes, eumque contra tyrannum
num inuitat, qui dum adductam inter custodes Hypemnestram audiunt, eia
sumunt, at Regem eedere volentibus stupente late se obicit Hypemnestra,
Adrosto accurrente cum copijs enses abiciunt Linus, d. Phisthenes, p. d.
oparam Hypemnestra impetrat.

Titus.

1. Longa tandem vi adigit Vitellia lectum ad eadem Tit, ac mox audisse se
Tit electam sponsum eum reuocare vult. Redi lectus ardente iam la
intolio, narrat eadem Titum, egerat eum Vitellia, lectus nunc turbat. An
videns se a Tito vocari tenet, mox pallium eum Titio mutat.
2. Titio presente Titus et lecto ex ipso conuictus non credit, fati non credit,
a quo auerit, lectus se prode vult, Vitellia artificiose impedit, lectus e den
tuli sponsum capitur. Titus urget lectum, auctorem ut sibi faciat, ille nunc
det prode Vitelliam. Uli putat Vitellia ad mortem lectum dui, se eam
prodit, Titus tandem parit omnibus.

Siroe.

1. Dum inder Emira n. prope se persuadere Siroe patris eadem a se alia
manu usuram. Laodie repudio inuitata fingit coram Rege se a Siroe ten
tatum, Siroe abipso in capere folio patrem de periculo admont, quo folio
Medarse suum se ait, a Siroe in suspicionem vocat, at Siroe qui etiam huc
audiat prode eum mendacij arguit, Siroe suspicionem auget, dum eum n
vult, urgente astute ipse etiam Emira, delegere. Emira res comitit.
2. Cum desperatus Siroe coram Emira se occidere vult, a Rege putat,
Emiram occidere voluisse, ne ab Emira contrarium persuaderi pot. cum Em
mura cogitandum Regem transfigere vult, a Medarse impedit, atque se
fidelitatis coram emere ad pedes Regis abijcere voluisse. Dum urget Emira
ram Laodie, cui comitit Rege, ut Siroe persuadere facit nuptias, Siroe
astute se statum Emira arbitrio ait, quo ait se ab Laodie liberet, se
eius amore captam assent.
3. Siroe Laodie audit missum, qui Siroem occidat, detegit confutum a de ter
tus. Siroe audit Emira, quo se inter muros delegit, cum Medarse facta re
fert, eadem eum se. Medarse docet Emiram Siroem uigere in carcere. Siroe
nois mortuum se Siroem nondum audens vadit cum Emira occisum eum
in carere, quibus iuris egerat Siroe, at Emira acceptum a Medarse egeram

Livi tradit, Medasempe tentum in angustias coniecit, cum et Ageses
 pro Lioe Hare delectat. Dum Omnia cum Hare, et Militia Regem eggerit
 Lioe se interponit, quo into Regi placat, et Regem creat.

Demiramis.

1. Scythas et Demiramis cum se inivem cognoscunt, simulatè inivem alie
 aggerant facta, quasi alios cent, quibus ipsi similes duntaxat forent. Hæc
 effectus proculum venens ab eodem alie imbutum, quod cum duntaxat duntaxat
 pondam demiramis sumam perdit.

Demophoon.

1. Amantes prothim de rains fere de prodit, mox intelligit Pyram libi frontis
 paratam, ac vehementer perturbat, frigide remam exipit, Adrastus demante
 2. Matrimonium Dione duentes eggerit, campis vi erant.
 3. Duntaxat Dione ad sacrificium Amantes in eripit, Caventei Pater cum eripit
 nudo, quem abiret, et pectus filio offert, capite utique, et in diversos candelas
 coniecit undas.
 4. Perintus nuntiat Amanti in canere, Regem in eius nuptiis coniecit
 cum sepe. Matrimonium ait Dione suam et filiam, sed hominem duntaxat
 et, unde Amantis desperas: quam vehementer terget Reg, Dione, Dione
 ei nova nuntiantes tandem delegit, Amantes Matrimonium et filio, Dione
 filia Regis, quam Amantes duntaxat, Dioneam Perintus.

18
Oratio in Laudem Urbis Budensis
Exordium

O si veros Auditores Ornatissimi ne vasum sit inproprie
 ipa hoc ante clarissima proprii magis quam in eius lac
 tunc ad na accipit, locum mentis commendavit, me in eius lac
 dem operantur orationem meditari possum a fera non esse
 tamem quæ commemorative illa, bonis carum talis unum in
 civitas amorem Patriæ, quo nihil nobilior militere lentiu
 etitate, ac allere solent, hanc a deo veria orca pto.
 et ipso, ac qualem unum nam in celebrandis Patriæ
 urbis laudibus inducitur, et quæ bonis consulatio.
 Idem vero cum dicere ageretur, intelligi non attunde cuius urbis
 laudem agere gloriam reperire posse, quam sum a loci ipsius re
 tantia, soli bus q singularibus, sed ab edificiis arte quam
 amantia, sumptibus hæc exiguo exultans demq ab incolaru
 virtute arg in rem publicam meritis. Propositio et Dine
 Dum igitur igitur hodie ex na luce detaudibus huius urbis
 verba facere, dicam primum de dotibus a natura tributis
 deinde de arte laborat, et ornamenti, postremo de civium car
 tute ac magnanimitate. Quæ huius urbem hanc amplissim
 am omnibus ornamentis natura infortunat, hæc excelsa
 it, vix in incolaru cumulant. Vos igitur et
 me e nobis hæc materia primum agere vos disfer
 entem, vestro benevolentia complecti nini et favere
 Deum quem liber his potissimum dotibus a natura
 in tribu q auore, et excellere posse ipa unum quest,
 tum, notum per se et om q sibi nullus dubito vobis
 videlicet amplissim late coeli salubritate dem q imtio
 quodam robore ac soliditate terre. His vero dotibus Bu
 ram sic ornat em quis est qui non luce claris
 per prout quæ est quæ non exspectat, sine am in mon
 si sum pro alta idem in na opere tu quam am omnia
 ut unum primum præbent visum, illorum subbarum frequentia
 eorum pulchritudo amoni cum primis ad hanc amum,

23

Handwritten signature: S. A. D. A. D. G. V. S.

Nadasdius

111a-118a. level.

NADASDVS.

Argumentum.

Thomas Nadasdivs Pudenti profidit summo cum imperio Anno 1529... dione urbem cinxit. Imminens periculum quantum invictam Ducis vir- tutem acuit, tantum infirmos militum animos perculit, ac prostravit. Isaque precibus, nimis Nadasdivum ad faciendam seditionem hortantur...

Personae.

Solymanus Turcarum Imperator. Nadasdivs profidii Pudentis Dux. Isabella Nadasdivi soror. Mailatus Isabella sponsus. Ibrahimus Turcius Vexillarius. Bellovius Legatus Aedreuntinus. Pestererus Propitiatorum Tribunus. Achmetes Botnia Sandischanus. Milites, chorus, Musici, Saltatores, &c.

Scena frigens in Regia Pudenti.

L. 113

Deponere vincit Nadasdivi tra- ditio Mailato ignoto, Solymano traditis: aut illa; inter in ed- quae de seipis libentibus vix abit.

Actus Primus. Scena Prima.

Nadasdivs, Pestererus, Mailatus Turcius habitus.

Prostrato anire. Quid, malum! ista in milite ignavia? Pester (f.) Dux arma ponito. Mailatus? tu me ista coram? Pester (g.) miles. Nad Es vos isthaec, quorum erat nulla vox mihi mea? Nad... Pester... Mailatus... Scena Secunda.

II

Nadasdivs. Numina! num hic omnino Mailatus? -- Dux vestis mutata? -- Solymani ergo de qua Nadasdivs dignitatem... Pester... Mailatus... Scena Secunda.

Scena Sexta

non adeo Solymanni cui...
Vobis pro hoc obsequio vita, et libertas premium esto.
Vobis pro hoc obsequio vita, et libertas premium esto.
Vobis pro hoc obsequio vita, et libertas premium esto.

Vobis pro hoc obsequio vita, et libertas premium esto.

ad huc.

Mailatus videtur proventu se ad...
Mailatus videtur proventu se ad...
Mailatus videtur proventu se ad...

(7) Hest. diff. pol. d. 2.

(3) Mailatus.

Solymanni, Nadasidus, Prefereus, ~~Adasidus~~ milites.

Soly Debitam diu Solymanni armis tandem aud picato inquitur artem.
Habe hic, Imperator, vincitum; qui adhuc ne urbis hujus potiare, obstitit.
Vobis pro hoc obsequio vita, et libertas premium esto.
Vobis pro hoc obsequio vita, et libertas premium esto.
Vobis pro hoc obsequio vita, et libertas premium esto.

Scena Quarta

Mailatus, Bellotus, et qui prius.

Mail. Sedax inice, Legatus ab Hydruntini se colere, si tunc, perit.
Scio advenisse; nondum tamen, quid velit, audire volebat.
Bellot. Magne straxum, et pelagi victor! longum post itor tuam co...

Dea se (Lena) Mailatus masno...
Mailatus, et se in Solymanni gon...
Mailatus, et se in Solymanni gon...

Scena Quinta

Nadasidus, Mailatus.

Mail. Hunc inquam si videres... Tandem o duce tui mihi copiam fe...
Nadasidus, Mailatus.
Mail. Hunc inquam si videres... Tandem o duce tui mihi copiam fe...
Nadasidus, Mailatus.
Mail. Hunc inquam si videres... Tandem o duce tui mihi copiam fe...

ad necip. ouasp. d. ani.

VI

... Nadaptii ablu
... vigiliis mutari
... ad Achmesem

Scena Sexta

Solymanus, Achmetes, et qui prius.

Solyman. Vos vinctam hinc abducite paulo. ~~Solymanus autem...~~
Achmetes. ~~...~~
Mail. (heu me!) Imperator, magni viri hic est animus, qui si vivat, magni
stipendio noscitur in partes trahi quare, opportunum in ista bello
est. Nad. (Id superi noluit.) Solyman. Tu modo qua iussa facito. (c) Non
omnia hic tuta satis. Peregrino in solo, et hostili scilicet nulla cura
superflua. Tu (c) fac, vigiliis omnes mutato, ac geminato sunt;
profectus Ibraimus. Achmetes. Fient omnia, ut iubes Princeps. Meos
ad castra redire milites cupio? Soly. Etiam: at tu hic remane. Achmetes
Nihil Ibraimo praeceat? Soly. Castra ipsi mandabo coram.

Actus Secundus

Scena Prima

Isabella, Achmetes.

Isabella. ~~...~~ Achmetes. ~~...~~
Achmetes. Stane te omnia, ut loqueris, habent? Isabella. Siqua misera, infelici, te te
deus fides. Isabella. Tu vincti isthinc Nadaptii soror? Isabella. Tanti pro in Patria
tam infelici in Patria infelicia ipsa soror. Achmetes. Quid autem de providentia
ajebas? Isabella. Cum latere in Regia nec opinantibus vobis inquam, atque
primis a mercibus ad Solymanum signa transiisse. Achmetes. Vah infandum gra
tis mercatorem! hoc verba illa fidei plena, hoc auxi vi tanta possente
bant! Isabella. I jam quisquis es, et fueris adulantibus rebis credito: quos
emunt gratiam eorum, qui profunt, ut vel per aliorum emergant ruinas. Isabella
Agite ipsi, et rei apud Caesarem facite iudicium: ego pro hac opera Fratris
tam promissis di refors; vel obsequia ipsa maneam, aut percam denique feliciter
me credidero. Achmetes. Tu me hic mane interea: pedem isthinc discedere cave
ni custodes undique circum incidet.

Scena Secunda

Isabella.

Isabella. Tandem viam, o benigna Numina! mihi dedit, qua chari redimam Fratris vitam
sed heu! triste refors quid animum habet meum: operam omnem deserim quasi,
fluctibus jam jam obruatur naufraga spei mea ratis. -- Vitam saltem promissam
se Fratris o me mihi charior ipsa! Superi dabunt. -- Aut in te fortasse scelerata
estis, heu nimis dilectae mihi Mailat! ut quae nec factis tibi iudicio, haec me nipe
nicula furens deserim, magna heu! tibi dolorem seges. At parces, o animi part
materna mei, si Nadaptius, ut scis, incolumem cupis: in hoc di semel movimus
hunc si perdimus, quid nobis vita, nisi longo vices ago necis? Atamen Isabella
la jurata. pro Numina non te movens? Recine illo deserto, ignaro, domi tua
reliquo, vitam perdis tuam, et illius in tua? -- sed heu! Fratres in vinctis

II

Isabella letis, ipse liberand
Nadaptii hinc datur: angis
ausum ob Mailat, ignaro
domi tua, ut putat, ab se
reliquit.

at enim tu in fidei, et scilicet amoris vinculis... illa si vel em,
nequeat frater, virtus erit: haec tu si vel amore velis, erit scelus.
Quid iam, Superi boni, aggrediar? profratris morior? profratris defero.
profratris rediam? -- Fratrem relinquo... utrumq; impia, si proa esse velim

Scena Tertia

Isabella, Mailatus.

Mail. (Numina! quid video? --) Isabella. (Superi! nota facies) -- Mail. (Qua est) -- Isabella. (Heu nota mihi...
Mail. (Cur fugio? --) Isabella. (Cur hoc habitus --) Mail. (Heu nota mihi...
Mail. (Experiar) -- Isabella. (Heu nequeo --) Isabella. (Somnina me ludis species? --) Mail. (ponam ad abundantia secus,
contingens jam ego?) sed -- Uade hospes, si quo, si quare licet? Isabella. Ah! quid deperat Fratris vitam, mihi
esse dissimulas? aut si felix tu, quid infelicem ludis? Mail. Heu me! ne qua
solum doloribus animum nonis vobis perdidit. Isabella. Neq; quid credam scis,
quid putem: vox, vultus, habitus meum te adhuc, an alienum? Mail
deserum me! Mailato jam credere Isabella dubitat. Isabella. Ignosce: pressus
et malis animus vix credit tibi. Te cum deflerem maxima, video profu...
et utinam incolumem! Num tam inimice nobis fortuna fidam illis?
Mail. Ah Isabella! tot mihi curarum pretium, et unicum heu, jam presens,
et nixae peregrinos habitus, mutatos, et data stram opera afflictis vultus:
Fratris hae tui, amicis mei egi gratia: sed jam -- Isabella. (Superi!) Et grand,
re ratione isthinc? -- Mail. Hec primum, ut te, meq; si cedas e sententia
solus, in Nadaptio servarem. Isabella. Hoc habitus? quo nomine? Mail. Nago,
istorem fingere placuit Tyrannum: vis auxi magna, hanc age Tyranni ni,
gradum emittis; sed heu! oblata uti renuit sorte Nadaptius: non fert hoc,
am illud pectus quodquam virtute tibi gloriosam necem exipi dolo: ad te jam
redire parabam, si te sola -- Isabella. o inimice cali! qua me in fata -- sed
obscuro, soluspe te hinc, aut -- Mail. Servum Turco iuxta habitum ab urbis
protra redire jussi hodie Isabella. Dixi -- perii -- perii infelix -- o quot vob
ardens fulmina gestat aether, in caput infandum cadite -- Mail. Num quid offi
tibi mei displicet genus? nunc quid te domi tuo, abiturus non admonui? ad
proos lectu miseram perdidisset periculum mei. Isabella. Non te, non te o anime
mi! me me o reata mihi, meissa Numina nunc jam et haec luce repite, me --
Mail. Quid quosq; tantis? -- ne metue, dum Tyrannus ignarus est soli, facillime
nobis fuga: de Fratris vita jam spei nihil: ipse ingentem animam proferre,
quam fraude ulla redimere tabis putat, heu grandis obis virtutis exemplis!
Isabella. Ne verbum quosq; se fuga, perimus omnes, ego infelix, ego fortuna pro,
trium -- Mail. Quid istud sit, non satis assequor. Isabella. Ego in vinctis, video, quidquam
volui, oia Superis, ego rem perdidit, sola tam turis heu! digna frax. Mail
Ede obsecro, si quid Mailato tuo tribuis, fess meridiana dolor feret. Isabella
Ah si meminisse animus refugio! eripere fratrem dno volui, ed, seq; ac me infelix perdidit.

III

Mailatus deperat habitus,
du salute fugam cogitans,
in Isabellam miltos; error
nem utiq; e partem rei
humana intelligit. Mailatus
ponam ad abundantia secus,
tibi, illa reufat: hinc
Mailatus in reaf verat.

Almanus Nalaco pra
Arslano mittit (quod om
doli consilio) Nalaco
triginta ad se mittat; sed
Almanus Nalaco pra

Scena Quarta

Solymanus, Nalaco, Bellotinus, Siqui prius

Arslano adesse volo: tu facis uti oculos: num quiesca omnia in castris, restant. Siqui: sed me Arslano abis
 (Nondum tui: bene est.) veneror iussa Principis; paucos exequar. Nalaco: (Arslano
 non!) Siqui: (o fratrem infelicem!) Solymanus: Age ergo tandem, et quoniam unum
 jam liber agis, ne gratiam Solymani ultro spereris, inde: leatun, quod offere
 tendis ad mea se signa trahat. Nalaco: Parca Imperator! meam si aliquid do ti,
 deservisse fidem, nullum ad eam deserendum. Siqui: Regis me rogerent: nam
 videri aliter ad adhaerere, fides me, et constantem mori sine: quis tu metuis, id
 me facerem causa, ne alii quoque aliquando, relicto te, adhaerere. Bellotinus
 id quod sit hominis, neq; scio, neq; moros; at magnum viro infuisse animum
 et constantem debuit. Solymanus: Tunc istud postea damnavi consilium? Siqui: quis tibi?
 o Frater! o Siqui Hungaris! hanc vincta manus -- Solymanus: (liber alii unum,
 Erunt tu hic, Siqui unde? Siqui: Sed videri tibi pedes abjectam vides Imperator
 miseram, infelicem, et qua unum ab te petit, mori. Solymanus: Ede oculos, qui me
 eligit? num fors nota haec tibi? Nalaco: (heu! si faceret, petito miser animum) Solymanus: Quis
 moros? Nalaco: Num visa mihi aliquando, cogito. Solymanus: Non ad haec mihi vult: unum
 lo. Nalaco: (Non feram) Veniam Principis infanti virgini, me prope tempus est, ut
 eximias reum. Siqui: Heu in veniam. necem, interitum, et quidquid est aerebum,
 vivat et Frater modo. Solymanus: (Quanti hic animus!) Siqui: Frater? Nalaco: Vides?
 Imperator, quo infelicem egeris sororem amorem? Solymanus: Tu Frater? tu soror?
 -- tandem est --) eadem omnes manes sententia, idem finis. Siqui: At prode tu,
 quod est scelus? infans ille, Siqui in Patriam: ego fraudis res, ego sine vasi do,
 Solymanus: Quis vero fronte ad me sola? Nalaco: Siqui utiq; Principis, quo amor mi,
 tantum ferat: ne reum nostri, ego victoribus Siqui armis offenti: plebs fuit scelus,
 donec infansem fac liberam. Siqui: Eum sine salere non perime: mihi morte
 nullum beneficium profiteris magis. Solymanus: (Rarum certamen.) Nalaco: Heu me! soror
 ore me, Siqui quam moriar, mori cogis? Vide Imperator, ne quid non agunt
 Siqui: hanc scelere vana vides: me dignum necesse ipse cognovisti. Solymanus: Hinc
 ego tibi faciam finem. Disces tibi non opponere Solymano ferre: parcat do,
 uno tuo, aut percat. Te captivam hic solo. Nalaco: Arslano quod est. Siqui: Siqui
 vides, quid sit in mora. Tu me consequere? Siqui: At Frater. -- Nalaco: Siqui -- Siqui
 nus, quos agimus.

Scena Quinta

Isabella

Nunc jam agite crudelia Diva, pendite me, ut vobis labeat: in hoc uno bene,
 qua mihi fructus, quod perire per vos licet. A. ipse chara Frater, quam unam
 potui pro te dare, animam, amulata, qua hinc vultum tuam, Siqui anima
 pro Rege, et Patria. At te, heu tantum mihi juncti tibi Mailae, qua in aula
 dura, et nimis praecipitavi! heu jam videri, qua tibi forte post paulo nota

Isabella soror a. b. m.
deponat.

Mail. Nondum spern omnem abire: sope fortuna non gemitibus cessit.
 Isab. At hic infida jam deseruit. Mail. Quid ita? Isab. Audi quae: Frater
 admonita periclo ad urbem properabam vel pro illo peritura, vel in illo, si non
 sciret volens: ignora inserim idem tui fuisse consilium. Obvium non longe
 verbe mihi sit de Furia, qui nefas, quid me hominis ratus, aut in nota
 et vultu confusus, quodrenti non aditus ad arcem pateat: ita inquit, et
 non hodie Solymanus, sequit dms Dominus in Regiam venisset: tuam
 ga eripit, Invidias ego rata continuo, datur mihi spera liberandi Fra
 gaudes (miserit gaudis?) hinc et Tyranno imperatorem proderem: flet, et
 equit ad ostium ducit ad eum rem deulit. Mail. Heu me! -- Isabella
 Superi! praecipiam miseranti famulo, primum ut faceret, si postea, indigni
 bi. Isab. Ipse mirabar, qua ante, fiduciam, et nota mihi hoc appropinquat
 at hic ad habilius turbaberis; hinc tam praecipit se cursu eripiat. Mail
 Mail. Heu quidem jam in nos fortuna furit. Vni quid fudens, omnes perire
 Isab. Ex me (o miseram sortem!) me auctore periremus. Mail. Anime mi! quid
 jam confli capies? quando si elita fortuna deseruit: Nunc tandem toto
 quod Mailae erit. -- Sed confida Isabella, aditus Arslano, scio, non illi
 ad Solymanus erit: hoc uti semper licet ad fugam: tu te adjuge fac
 hi, unum mihi gloria infelicis vita solatium, es, si ut hactenus, ego tibi. In
 Ah! parca obfero: si jam perirendum est deniq; ne me ad tam longam coegeris
 cem: sine miseram hodie mori, tu te in tuta recipe. Mail. Quid ait d
 at Frater jam depressa talus, incassum tui menses. Isab. Vixit sine illo
 venit animus. Mail. At me sine mori, ne perdere non tenent? Isab. Te
 saluum cupio, ipse esse nequeo. Mail. Salvo nempe cupis, qui vixit a perditu
 esse nequis, fallere si animus est, quam mihi obligasti fidem. Isab. Vixit mi
 hi sine salere non licet, ten te, sed Frater desero. sine obfero mori, ne imp
 esse per te cogor, Mail. Heu quae manes! Deu misa tot in aures vota! In
 haec Mailatum servasti Numina! I jam miops, et miser, horridi die ab
 te dylis antea pete: perire te si possint Isabella, saltem sociis invenio
 ferat. Isab. Ah! ne novis animum cruciatibus -- Mail. Ita nimis
 nec presentes ferimus, quos odimus abfero: ubi fides? ubi p
 toties Numina? heu spes fallacy! cur continuo credidi, cur me ipse
 miser pendit (at nam tamen tam duram illam portem?) -- audiri
 bella? verbum ab se unum peto: mense aberuntem hinc segeris?
 aut non? -- taces? -- bene est -- Sicut autem, istud hodie
 ultum ibit laesus dolore gromdatis amor -- deserens se, ac
 prodit, si qua ferro in perit, desponam, jam rebus vindicabit
 id quod tibi sero nimis doleat -- En! jam venit -- jam pro
 jam perit -- verum nuppiam Arslano vides: nondum fortasse
 Tyrannum adit --

Amaloniis, in quo
Isabella est.

Ibraimus virtutem vincit
mirat, et fatuit alarum
ad Isabella liberam, quod
ille dixerit.

Actus Tertius
Scena Prima
Ibraimus.

Nobles vincti, generosa pectora. Non prolexi adhuc victoria Solymano fore,
ma precidit dedit. Quamvis in omnibus contemptus necis! quanta in Patriam
amorem in deos! hodie omnes vitem involvet fatum? eadem omnia ca,
ut necesse? amor in ponsa, & ponsa, in duce pueris fides: ad istos
vive luent? non duram adeo sentire adhuc Ibraimus Christi auli: glisunt
graminum in animo veteres illi stimuli -- sed via Solymani tribuere,
um aliquid exit: pereat sana unum; at virgo, quam nec ille percuti,
tam cupit, vivet, ac utrum voluerit, frater, aut ponsus illi donebit.
nime seipsum exit. Huius miles! captiva hic astitit. Dura quid em
li optio; sed egendum potius aliquid, quam nihil.

Scena Secunda.

Isabella, Ibraimus.

Isabella. Letum audire nomen capere si sustines, vivere, ac libera esse iuberis.
Ibraimus. Non tam alios non refugio animam, ut promissum loco elipetam. Ibraimus. Via
placet, proinde exit; sed minus, pena esto. Isabella. At frater, ponsa
remittit -- heu vitam omni nec duridorem! Ibraimus. Neg id quidem. Isabella.
quid agis? Ibraimus. Non sola vive: nihil tibi Solymani furori negligit: frater,
ut ponsa ponsandum exit; vivet alter. Tuum jam exit, eliget, utrum
vobis: reliquum est meo. Isabella. Quid -- nihil deperi! -- dubia tota su,
no -- neg quid agam sero. Ibraimus. Age aliquid occurrat, ne periculum augeat mora
Isabella. Non satis animus capis, quid velis. Ibraimus. Fraterem, in ponsa vive malis?
no scabit alter arbitrio, alter cadet. Isabella. Heu dura res! hoc tandem ad
omni nefas est super michi, ut quos in periculo infelix impali, eos dunt
annem ponia. Ibraimus. Non ut damnes parit; sed ut vivere alterum velis. Isabella.
th! non tui ego arbitram agero: vivat uterque, peream ego infelix. Ibraimus.
lic si morostrahis, occidet uterque, vivet tu tamen Isabella. Egone fratrem, aut
porsid aditiam neci? Ibraimus. Alterutrum oportet, nisi perire utrumque iupid.
salum divitari requit, elige mihi. Isabella. Num jam vos o sidera animid done
atremini, si non dunt torquendi dixit ut tenet satietas, etiamne aris vobis
vont in luctu meo? Ibraimus. Non curare valeris. Isabella. Non faciam. Ibraimus. pro,
al ab me scilicet. Ibraimus. Ita si visum, vive tu, pereant illi. Isabella. Ah! mane
offero: sed quid misera loquar? Ibraimus. Quod loquam fuisse non potest. Isabella.
vix non mihi perire licet? Ibraimus. Magis pena digna est: vive; ac illorum
perit uterque, nisi eligis alterum. Isabella. O me infelicem! quid agam? frater --
Ibraimus. moriat? bene. Isabella. Ah! vivat, vivat ingratum. Ibraimus. Quis igitur cadat? Isabella.
heu! cave: o celi! o me miseram! Ibraimus. Age occidit, quod lubet, aut verbo utrumque
perire iube. Isabella. Quid dicam duxerit! si vivere ista non coges, at heu --
cadat ergo -- prohi dolor! -- quidquid dicam, in ponsa, aut fraterem -- Ibraimus.

II

Isabella proponit optio,
nem Ibraimus, que
die reluctata, tandem
porsid ponsaligere videt

ocurrant umbra! at infelicis se saltem miserabit virginis, quo nunquam
obsequentes voti habitus celos, nisi ad obitum petierit malis. -- sed si heu
quo furor venit! -- o celi! heu ergo michi cadendum est manu -- hoc
claudendum est amoris officio --

Scena Sexta.

Isabella, Mailatus, Ibraimus, milites.

Isabella. Mailatus, Ibraimus, milites. Mailatus. Jam prostratus -- parat jam omnia --
Ibraimus. Jam a superis, a Fortuna, & a se ingrata deflexus --
vestat, ut ne inultus moriar -- hoc jam ferrum -- Isabella. Ah! quid offem
se ad extrema hinc impulit? me ergo -- Mailatus. Tu crudelis, tu defituisse abire vi
tu mori hic, quam vivere meum maluisse. Isabella. Et hinc tantus furor?
Mailatus. Et hinc tantus dolor; at si me obit voluisse, si me pendere defituisse, p
ibo sane; non inultus tamen. Isabella. Ergo si offese denique placeat, age crudel
ferre ferrum, ne inultus peris, fide hoc pectus, vide cor illud, quo e loco
habeat, et in ingrata die. Mailatus. (Heu me!) etiamne dolorem vindicari cu
piss? Isabella. Ita ingratum: odisti me, quantum amasti, peremisse, si lubet;
remini, quam tibi, dolebit magis. Mailatus. Faciam, ulciscar; at tibi, quam m
hi dolere magis. Isabella. Nihil feris gratius, quam si longe dunt mori
ferrum finem; neq; eadione manu carcerem, quam tua, qua amant. Mailatus.
Quando igitur ita Isabella placeat, ulciscar dolorem meum, defestum
amorem vindicabo -- Pro eo, quo me complexus es animo, gratias, Arrigore
bilissima, si dunt, ago: en fidei, et amoris testatam, quam prima irritam f
Isabella. (Quid irripit?) Et quoniam vita tibi, ut comperi, dabit, viv
feliciter, meliore, porsor, ponsa utere; at Mailatus tui esto memos (4) --
Quid agis o anime mi? -- (5) huc huc adesse -- me me miseram --
paxie innocuo sanguini -- Mailatus. Ime peragam, quod iussisti, heu heu! --
Isabella. Me me infelicem pite, tibi nifonti, fideli pare -- heu heu! --
Isabella. opportune uterq; -- quid vobis id ferro? erit Solymanus carnis
-- vincula miles utiq; -- jam frater capis prostratum subdole
Mailatus. Fidei, & amoris. Isabella. Ah! hinc parite, si quis in vobis est
sensu, ego rea, ego pomsa merita -- Isabella. Ne metue
non evades -- Mailatus. Pite Isabella hoc animo, agnosco sinceram, sed lusi
erroribus mentem, eadem saltum nos teget dunt. Isabella. Ducite.

VI
sicut solo jam ad Soly.
delato per Isbellam.
interfere vult pro do.
quod Isabella sequi co
lentem, tu mori hic,
quam vivere meum
maluisse. Isabella. Et
hinc tantus furor?
Mailatus. Et hinc tan
tus dolor; at si me ob
itum voluisse, si me
pendere defituisse, p
ibo sane; non inultus
tamen. Isabella. Ergo
si offese denique
placeat, age crudel
ferre ferrum, ne inul
tus peris, fide hoc pec
tus, vide cor illud, qu
o e loco habeat, et in
ingrata die. Mailatus.
(Heu me!) etiamne do
lorem vindicari cu
piss? Isabella. Ita in
gratum: odisti me, qu
antum amasti, peremis
se, si lubet; remini,
quam tibi, dolebit mag
is. Mailatus. Faciam,
ulciscar; at tibi, quam
m hi dolere magis. Is
abella. Nihil feris grat
ius, quam si longe dunt
mori ferrum finem; ne
q; eadione manu carce
rem, quam tua, qua am
ant. Mailatus. Quando
igitur ita Isabella plac
eat, ulciscar dolorem m
eum, defestum amorem
vindicabo -- Pro eo, qu
o me complexus es anim
o, gratias, Arrigore
bilissima, si dunt, ago:
en fidei, et amoris test
atam, quam prima irri
tam f Isabella. (Quid
irripit?) Et quoniam vi
ta tibi, ut comperi, dabi
t, viv feliciter, melio
re, porsor, ponsa utere;
at Mailatus tui esto m
emos (4) -- Quid agis
o anime mi? -- (5) huc
huc adesse -- me me m
iseram -- paxie innocuo
sanguini -- Mailatus.
Ime peragam, quod ius
sisti, heu heu! -- Isab
ella. Me me infelicem
pite, tibi nifonti, fideli
pare -- heu heu! -- Is
abella. opportune uterq;
-- quid vobis id ferro?
erit Solymanus carnis
-- vincula miles utiq;
-- jam frater capis pro
stratum subdole
Mailatus. Fidei, & am
oris. Isabella. Ah! hinc
parite, si quis in vobis
est sensu, ego rea, ego
pomsa merita -- Isab
ella. Ne metue non eva
des -- Mailatus. Pite
Isabella hoc animo, ag
nosco sinceram, sed lusi
erroribus mentem, ead
em saltum nos teget d
unt. Isabella. Ducite.

(1) ponsa vult
(2) amant
(3) in se ferre
(4) ponsa
(5) vult

*Spontum inde designat: vale. Isab. Heu! heu! per superum te fidem no, o
 delia fata! Isab. Jam incertum est, videte uti unq mortuū dedit. Isab
 superi id nolunt. unq potius frat-- ah!-- spont-- ne he gorse fecer
 vove ergo perire jubeam o Frater! o sponse! o dolor! Isab. Obje jam, go
 pleret: coram illic vtriusq videri cepit. Isab. Heu mane solam! vna
 ergo Frater --- sponse sponse ingram-- Isab. Unū proterum verū Isab
 Ah! parate o animi lumina mea! --- nifelic tandem, gromiam
 illud fata incumbunt, Frater moriat--- Isab. Actū est: vale. Isab non
 --- vivere cupio --- heu abiit!*

Scena Sexta.

Isabella.

O me crudellem! o me sceleratam! mea ergo tibi cadendum erat sententia o Frater
 o deus Patria! o Humina! illud ergo unū carere non licuit, Fratrem ne
 perimam! o horam infelicem, quo tui liberandi conflictū cepi! cui non
 rapidum ab alto fulmen erigit prius, aut cur non vinda scelerum voravit
 skullus? Itē jam o quid quid est in oculis lacrymarū, et crīnū tantū, ti
 te, elute! o si qua vobis est superi pietas, tollite vitam hanc tam in
 sam vobis, tam gravem mihi: heu! carū jam o duce mīctē, -- et a ne
 diū -- ego vivo -- heu jam dolori pro animū non -- est -- sepe
 te -- chere -- Fra-- ter -- (r) -- heu! fors jam perit, et lucēt ad huc
 Isabella dicit -- grom tuncam? et misam eligem corpore animū meo.
 na piano, postquam sed heu! vivit adhuc Mailatus -- denere etiam in se perimēs? -- o per
 animo sēpim viderem de amare! quanto tua mihi vita prebit! sed -- viviane, an fūdem
 bram vid.

Scena Quarta

Solymanus, Nadasrus, Isabella, Mailatus, Pelloius, Ibrahimus.

Solymanus, Nadasrus, Isabella, Mailatus, Pelloius, Ibrahimus.
 Solymanus: Jam adesse hic volo, qui adhuc proffo meis conflictus erant, et
 reuerentē illo, ad norem
 deum, quoniam quāvis je
 pālis offēntē, an de, vel
 ad quārendū degenere
 reū sententiā ad hūc eū
 tunc rīd, proū; fidem
 effugit, quid quid irarum
 omīty hūmram perimunt,
 solij, hūcū completā est
 opponee veritū aor est: tu
 co inserim clam tridere t
 mīdui caffèo, qua arcans fa
 cum salvere unū cupere, ut
 quā oibz vidit, i audir, ac
 tū lūbes, ne reum ferri: i
 fōrtitūz hīre, qua tua est
 solij, hūcū completā est
 opponee veritū aor est: tu
 co inserim clam tridere t
 mīdui caffèo, qua arcans fa
 cum salvere unū cupere, ut
 quā oibz vidit, i audir, ac
 tū lūbes, ne reum ferri: i
 fōrtitūz hīre, qua tua est

III

*ujū illam sententiā
 leno, sed serio ponit.*
 (r) animo linguā
 hic intercedit carule,
 na piano, postquam
 animo sēpim viderem
 hūcū.

IV

*Solymanus, Nadasrus, Isabella, Mailatus, Pelloius, Ibrahimus.
 Solymanus: Jam adesse hic volo, qui adhuc proffo meis conflictus erant, et
 reuerentē illo, ad norem
 deum, quoniam quāvis je
 pālis offēntē, an de, vel
 ad quārendū degenere
 reū sententiā ad hūc eū
 tunc rīd, proū; fidem
 effugit, quid quid irarum
 omīty hūmram perimunt,
 solij, hūcū completā est
 opponee veritū aor est: tu
 co inserim clam tridere t
 mīdui caffèo, qua arcans fa
 cum salvere unū cupere, ut
 quā oibz vidit, i audir, ac
 tū lūbes, ne reum ferri: i
 fōrtitūz hīre, qua tua est*

*dictorū, quos quos usquam vivunt, detestari adfuit. Isab. omneque
 vōre jam jubeo. Soly. omnes, et si milleq matera toto, qua patet Hun
 ni horum suūly dabit. Isab. (Heu! qui futuri refipet!) Mail. Imperator,
 ego te hanc delirram oibz vtricum ors, perream ego; nauter hōt te dolo
 perit, solij ego crīnūz xer. Isab. Imo quid quid in hūc videri potest
 mīty, in me solū totū est, ego violatā reā Regēstāz, me quofun-- solij
 age ad lacrymiz: tēra ad pond' oceanū pietas. Nad. Heu me i in opte.,
 ma nēc infelicem, d' vof, o dilecta capita, meū traxo! Isab. (Proh quam
 animi!) Vell. Magna hodie Imperatoris & digna via solymanni cadent
 timo. Isab. Solym. vna fortuna ludis, qui ad Principibz
 vō. Parci; vos interim volo, quos neci; de genere sententiā rogem.*

Scena Quinta.

Nadasrus, Isabella, Mailatus.

V
Isti interim supremū
 velle se vale dicit.

Nadasrus, Isabella, Mailatus.
 Nad. Ad charā supremū aduolū genū patere miserā, non jam sororam,
 rōmā heu crudeli! chū, sed grā te -- heu! meminisse potest -- Nad.
 me doro lacrymiz, fati; obfessū hūcū est. Isab. Heu! veniam! dī adhuc una
 licet, ne tantū in me nomē scely feram. Nad. Tūc in me aliud refāi
 imen, nisi quōd mea se cauge, i me hī in te perit. Mail. Pone modō
 Isabella dolozi, ne tuō nōtū omniū animos crīnūz elerueit. Isab. Veniam
 i Supros vōz, et hūcū ipfū miserā scely dāte. Nad. (Quid agam?) Inge
 i, ignofimā: quā infānt, iū se pōra. Isab. Jam lēta necen oppetam: non
 chei: mihi scely dēprobābunt manes. Nad. Quid Fortune vitio in dūm,
 vō amfā, amorez impulfa hī, tūc ne scely pūta. Isab. At quōd te Isab.,
 vō -- heu! -- Nad. Quid me sbratīmo rogāti dābra vōe inuēz? et hī
 pūdū pīuapī nīl: quā agerez mīfā: utū unūz dīdīfā, seipfūm pē.,
 Nad. Ceterū vīc hūcū nōtū est, quōd cōstēnt animūz pōffō. Mail
 tantūna ergo meam emōz vītam plāuit? Isab. At heu! fūfōra plāuit
 Nad. Sed jam tempus ad adēmā vocat. Supremū vos alloquor charā + aliud
 hī pēctōn, emōz Fortune relīquū non fūcū mīlī, animūz pō vōto in me
 ore acipite: dūc ne pōffō fāz quīdem vōfzī memōrīa dēfīcī. In alōz,
 hēc meā vōz cōstāntīz trāffīfē vōlet egiūdem; sed tēfīz mīlī Patriā
 rīffīna, i Regīz hāc, tantōz mīlī campōz dolōz, Pūdz, quīdūf fecīfīz,
 vīvīve potīz lubēz, quāz Patriāz ignēz hōfī dēfēzīz. Isab. Ah
 Isab. -- Mail. occidīz ergo heu! dēuz Patriāz, et emplet dūz, amīcoz
 vēndū! quōz ego tībī grāz pō tot in me amorū offīzī dīcā! et te
 dīzūz tantōz lāte doro; quāz vīc mīlī cōceffāz fāz exīpīz: nīc
 vōz pūgūz, quībūz adēmūz completāz --- heu vōtū dēfīcīz -- Isab
 amōz mīo, nō dūffīcīz meā unūz animā, carē hōz abīpīz. Nad.
 Isab. jam horum omnium est. vale: ad necem rapitūz.

MATHIAS CORVINVS

Dramaticum

Exhibendum ab Albetina Academia Anno M.D. CCLXXII.
Mense Decembri, die 29.

Argumentum

Mathias Corvinus adolescens captivus apud Georgium, Duce,
miae summa cum potestate praefectum detinebatur, quam
communibus Vngarorum suffragiis Rex electus, miris even-
tu e carcere in solium translatus est. Ita Clau. Franc.
Caro. Palma Nos. rer. Vng. par. 2.

Personae.

- GEORGIUS - - - Ill. S. R. I. Comes Joannes a Guntz-
Styrum.
- MATHIAS Corvinus - - Ignatius Bésán.
- VICTORIVS Georgii filius - Ladislans Benierky
- CWESVNDIS Georgii filia - Georgius Stirsch.

Mathias Corvinus

119a-125b. level

+ 24

MATHIAS CORVINVS

Dramation:

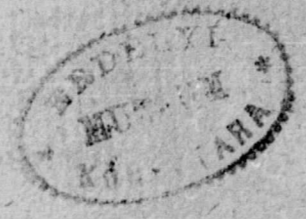
Argumentum.

Mathias Corvinus adolescens carcere apud Podiebradium Bohemiae
Gubernatorem detinebatur, quum communibus Vngarorum suffragiis Rex
electus, ac subinde a Podiebradio, data in matrimonium Cunegunde filia,
libertati, ac regno restitutus est. Palma Not. rer. Vng. par. 2.

Agitur nocte in carcere.

Podiebradius Proh. Pub.	}	Cunegundis Podiebr. filia, virili habitu.
Mathias Corvinus.	}	Victorius Podiebrati filius.

(Decorative flourish)

ERDELYI MUSEUM KONYVTARA

(Faint handwritten text)

(Faint handwritten text)

7.
Synopsis.

Ind. 1. Dum Mathias nocens prolixitate, ac somnionum illusionibus curas suas ingranescere congeritur, Ind. 2. Cunegundis virili amictu, ut certum frans succedens, iudicia Vngarorum de ipso in solium evadendo consilio praeferit, eique viam, ac modum elabendi e carcere offert, verum in oratione, ut si minus e sententia consilium cedat, ne quid de amictu hae amicitia Podiebradus palam fieret. Digressa interim illa ad viam fugae praeparantem Ind. 3. Mathias hanc aduersum se benevolentiam multum admiranti Ind. 4. Podiebradus doli, quem Cunegundis aduersus, ignarus, filiam in matrimonium offert, spe nuptiarum splendidarum, & Mathias iis consentit, sed, factus; tamen minus, eum prius e vita tollere, quem Vngaris redire certus: verum hic odium interuenientem totius domus Podiebradus, ut Cunegundis mouerat, simulans, vinculis onerandus abducitur. Ind. 5. Quis potius odium Podiebradus una cum Victorino deceptor, eum e medio aene tollere, quam rumor ad Vngaros pertinere, statuit. Quare Ind. 6. adductum capitis demittit: eumque in matrem agit, ut sententia in exitum deducatur. Adest Cunegundis nihil horum supplicata; regere se deprehensam, et matrem patri non iam tunc vito faceret, se ad necem pro Mathia offert: id quod ab ipso etiam Mathia visum fieri quum videt Podiebradus, rei, quam potissimum optabam decessu gaudens, Mathias viam, libertatem, regnum, et Cunegundem laetus donat.

+.
Inductio Prima
Mathias.

Quam certa es, quam docta meos vngar dolores
Nox atra, et falsis ludens imaginibus!
Quid tardas amora? veni, miseroque lenamen
Chlori, tu amabo quae vobis adeo hinc.
Omnia se viuunt iudicant, fugiat, amari
Ducens, quos tantis nosse vobis atque rotis.
Te redempte vidit tua vox, et vita volueri,
Escepit lenos gutture dulcia melos.
Te redempte nona late vestita colore
Pauit odoriferos. Flora dispersa timens.
Aegre et amicos lenit misescere lectus,
Sentire aut se se, te veniente, putat.
Escepit, quamuis non sit medicabile, vultus
Lenis fit aduentu, diis venusta, tuo.
At te nosse tristis nosse seruire dolori
Pauis, et lenit sidera ferre rotis.
Ah! quibus cur te Tithonia pelleret conuice
Lappat, et in celo. Dea hanc quero!
Lad frustra est, vigilo, mecum vigilantibus dolores,
Tispi nec dulcis conuice somnus alit.
Non alit, aut case trigitur sopor occupat artus,
Illudent mentem somnia vana meam.
Nam quid ego toties solis sublimis eburno
Ducere ius ducor, Harmonis ora, tibi?
Escepit, quae nobis, et quae tibi somnia fugunt,
Nungquam suntura iunare saepe manum?
Scilicet hoc adde nosse Fortuna dolori,
Ut ludant amaram tibi vasa merum.
Hoc quoque quae non sunt et septon, Dregna loquuntur,
Finit ut vitam curer, Iouba meam.
Omnia sunt aliquid: quum somnia laeta profanter,
Subiiciunt laetis tristia saepe tuis.

Si quoque imata comas aurea Cunequanda corona
Nepos erat lectorem visa senare meum.
Sicist haec dabitur Regi Regina, marito
Coniux? quam procul hinc spernere auro meum!
Illa nec est nosros vagram miserata dolores,
Utigne velit, duros patre vetante negrit.
Illa quidem ex alto tepidissima ducere nupta,
Ut retulit quidam, pectore visa fuit.
Visa sed inuito vultu est, profligata dolorem
Jam iam erupturum: si tamen illud erat.
Et memini, quum me de iusto forte videret,
Candida perperens venit in ora rubor.
Num tamen ullius spes est hae vestis in herba?
Fors mihi porro etiam terna libetur aqua.
Consera fors etiam, et vigilantia lumina ludunt
Somnia, fors frustra Claudio ipse mihi.
Blandis ipse mihi frustra, nec forsitan vagram
Inmubes velis mitos onera meis.
Ergone, me miserum! ante diem properato dunctus
Decepit flores, pulera iuventa, tuos!
Ergone data mihi est, quae me iuvenemque vitumque.
Nec iuvenem nec me vident esse vitum?
Ergo ego non bello natus, non vtilis armis,
Martia non dextrae contrigit hasta meae.
Ergo fata volent, ergo praesagia cogunt,
Ignotum vili condant ut hostis humo!
Necdum ego delicias, nec, quid sit vivere, sensi,
Et stabit vacua iam mihi Parca colo!
Cur non duravit rigidum mea corda metallum,
Aut cur non Rhodis pectus ab aere riget?
Cur et sensum, et quod postum sentire, dedisti
Numina! quam melius nunc foret, esse truceum!
Hei mihi! sentimus, nec quod sentimus in iuis,
Tractari media se tunc arte malum!
Fallor? an huc aliquis? sed quis, nisi maestas, inopisque
Peruigil in mediae diem noctis erit?

Inductio Secunda

Martia. Cunequanda.

Cun. Ignosce Princeps, commodum si non tibi
Hoc noctis estur: vestra me movit salus.
Mat. (a) Quis, et unde? --- Cun. Quis me tam parum novis, doles,
Nec digna nosuifueram, et hoc magis dolet.
Mat. Superi! quid istuc est rei? an somnis vigil?
Cun. Infolita ne se taceat facies rei.
Mat. Quis movit ad haec pectus o dignum viro,
Herce dignum? quid sibi quaeso voluit
Mutata vestis, noctis et caecae viis
Concredidit omni dignis precis caput?
Cun. Tu nempae praecipis forse consilium meum
Offendit? Mat. Ah! quid gratis misero mihi,
Anam --- Cun. Prima nobis post tot annorum vices
Haec vise foret esse libere tecum loqui,
Heu! tristis, et fors ultima! Mat. Ah! quidnam miser
Captivus abs te meruit? Cun. In viachis quoque
Nesciri tenes, et libera est virtus: eam
Mirata semper, et tacita --- Mat. Sortem meam
O tui beatam! carceris non iam prejet.
Cun. Quot me dolores conficit virtus tua
Fama clara, tam infelicit! Sed ut nostis probe,
Senex patrum est cura, nec loqui licet,
Quid expediet: impetus quoties mihi
Te, meque dignis se adloqui verbis fuit!
Conata toties verba prorumpere metus
Repressit, et tu non magis pram fere
Captus, ac captivus, et servus potest.
Mat. Heu! nunc reflectis animus, et memores ei
Rederunt figurae; talis in genis rubor,
Talis sedebat tristibus in oculis dolor,
Isti sermo tacitus, et eloquens silentium
Vultus. Cun. Si et acta, et verba digna sunt fide,
Dolet fuisse tam ferax, atque animus sedet
Sarcine Iuvenum: haud amplius tenuit dolor
Se se, antequam me cura sollicitat tui.

(a) Non illico
agnosuit ob vi,
silam habitum.

Comitate nullo, concilio nullo, migrae
 Noctis tenebris ope, et ut coram vides,
 Mentis amictu, cupida tenuis quod mihi
 Tempus, longae fraudis vendum dedit.
Mae. Desere istae quid quae signas vices
 Vitiis? *Cui.* Abunde praemium facti feram,
 Si liberetur hoc periculo caput,
 Fortuna tibi quod tenere, si nefas, parat
Mae. Num non satis adhuc regere aetatem in malis
 Saevique fuerat? *Cui.* Ah! satis: sed ultimum
 Intendit ictum craftinus tibi dies.
 Non te fugis, quam di mens flecti insolens,
 Et pro refugiat consilia datus patris,
 His te innocentem pendere male cogitat.
 Fortasse dum longa fregisset mora
 Consilia; vorum besternus incedit dies
 Extrema: pavorem se ad thronum Ungari vocant,
 Hic adfuerat: se negat reddere praeser,
 Pro iura vires esse, iura Caesaris
 Se se tueri, regna Pannonum ingo
 Subiecta stare Tentorum: geminas minas,
 Se nec inimico sponse daturum thronum.
Mae. (Fortuna! quantis hoc caput petis modis!)
 Invenitque sedent exitum caput, feram,
 Dum tu leuamen Julia tot malis meis
 Accedis: ipsi hic animus in vitam vocat
 Prostratum dolore peccas. *Cui.* An coelum cuius
 Promittit vllam rebus, ut speras, opem?
 Etiam tenere saepe fortis est viri.
 Te, magne pendes, temet incertae spei
 Das si obsequentem. *Mae.* Quae, quid facias, vide.
Mae. Etge igitur, aliquid sane, conditium sequar.
Cui. Nocturna strecto seruiet dolo quies.
 Rimata maturo fugae et modum, et vias
 Ad te aduolam, sequere, dum tenebrae fauent,
 Aurora nondum luce repperget polum,
 Et iam Ungarorum tutus in partibus eris
 Omnia insperatus. *Mae.* An vacuum metu,
 Tutumque facinus credis? *Cui.* Id Superi debent;
 Nil huius agemus praeter aequumque, et bona.

Ne me patrum laedere obsequium patet,
 Si quid patri non noceret, et prope tibi.
 Tertore pergo: sorte malorum appera
 Didicit huius animus tempus infirmis fauent.
 Et iam misera nullius hae fraudis tenus
Mae. Bona, didici fraudis, et doli modos,
 Tantum misera me vestra conditio mouet
Mae. O grandis animus, mentis o ravum iubar!
Cui. Superi secum: vnum id est reliquum, vias
 Ut haeque parubum reuincam, vigiles ii,
 Quos iussi, an adfuit; liborum te isti timent.
 Ad te revertar illico. *Mae.* Ah! quaeso mane.
 In hae pericula dare praesidium caput
 Pergis? *Cui.* Mei te cura non mouet: domi
 Aurora saluam me videbit comcois
 Venire. *Mae.* Quid, aliquo vota si casu intorim
 Ludentur? *Cui.* Omen affit huius vobis: tamen
 Si tam benignus non forent sidera mihi,
 Tibique, quidquam patris ad aures, cane,
 Bonueniat, hinc nos certa pernicies manet.
 Hofem, et inimicum finge te merum: tibi
 Alioqui id haud difficile, et arduum accidet.
Mae. Heu dum iusta. *Cui.* Dum fors minus tibi,
 Quam mihi futura. Sed morae sit iam, nodus,
 Facile feruntur, nos nec expectans poli
 Saedae. Revertar, sit memor mei intorim.

Inductio Fortis

Mathis

O quantis animus! rebus o quantum meis
 Lenamen! heu me! fata quae nigro manent!
 Fortuna, quosum erumpet huius furor tuus?
 Quid, si aliquis illis somniis veri infuit?
 Aut quid, si in altum spes meas Fortis erexit,
 Quosum lapsu ve corruent? ... librae in modum
 Suspensus haeret animus inter spem, ac metum.
 Quidquid erit, esse peccas hoc vacuum metu
 Scitit, tuncque ... Sed sequi incertis vias
 Consequenda cogit ... hanc ducem promptus sequar,

+.
Invenitque tulit capis editum rei.
Ita est, vel interire spe vitæ placet.
Non parva causa est. --- Vita tam dulciff. malum.

Inductio Quarta.

Podiebradus, Mathias, Victorinus.

Pod. (Vigilans) Anice, Mat. (Oroh! quid hoc fulmen novum?)
Pod. Vitam meo prudens ab arbitrio tuam
Noxi, Suprema rebus haec nota est tuis.
Quid de te agatur, non tibi est notum: id tatis,
Nondum quadrige Memnonis mater dea
Dium redueat, ianque Fortunae cades
Aut victima, aut ni tu impedis plenum dabit
Haec te secundis rebus. Mat. (Vt vafre occipit!)
Pod. Quam te benignus carcer hic teneat, vides;
Vt liber effes, nil erat reliquum tibi,
Si paucas demas, tempus et rerum vices
Quae non ferbant: te penes meo est, utrum
Amici, an inimici inducere animam velis.
Mat. Captivi amorem, non vides, cur expetas.
Vic. Tuas memento torris, et cui tuam
Defere vitam debeas: quinguid id erit,
Adpone luro, quod tibi Fors offeret.
Pod. Ingrata ne te capias oblitio, cane:
En te beatum, ni rennis, Corda dabo:
Adnecta paucis: sponta si tibi placet
Cunegundis, haec te liborem cernes hi.
Mat. Quid me dolofis, si cupis pectora, paros
Circumvenire fraudibus? Vic. Fleat: videris, a
Et duns animas ne tibi noceat, vide.
Mat. Age, quid animas est, agere: non magnam fero
E caede laudem iuvenis imbelis: iouis
Nihil opus, et ludo: nihil me ipsoe torris mouent:
Aprage, nec ille, nec pater tanti mihi est.
(Hic me scelerum! --- at illa tui iustit.) Pod. Caput
O durum, et intractabile! ad thronum euehat
Te nuptiae istae: quid refugis? nigras, age,
Num te patris quis magis feret huius,
Atque ipse cupere? Vic. Ne error hic latet, sine

Te deo veni. Te petunt patriae tuae
Supremi honores: sola comitis viam
Ipsa tibi tenet, sponsa si adrides tibi,
Amam meos, et illum si minus refugis, tunc
Tibi pater offod. Mat. (Nris, nec congrua tuis!
Hic me! quid, istis quinguid vari si iust? ---
Id alibi ille... vel periculum nigras.
Illa iubere iuvenis...) Pod. Age, quid taces
Ingras? vita, quam tuis, donum est meum:
Vltro libet iam datis curulum addere;
Id refrenat non beneficium loco
Haec dona una sint, iam alia te deinceps manent.
Mat. Sic, Tyranna, non te amor vitae meae
Hoc nocid ipsoe duxit: haec fraude oblegis
Scalpta de me confilia, prospera colligui,
Quod via, quod odium iubet gentis meae,
Inultra hanc cadam. Pod. Impie hoc scelus lues.
Hic (B) vinde mortuum hoc compriment red necij.
Ingrata nunquam lumina videbunt dicit. (C)

Inductio Quinta

Podiebradus, Victorinus.

Vic. Durus et aere, et caute pectus hoc riget,
Nec amore, nec vult viciis mortij metu
Pod. Iam tum tristis corda misereant nec.
Nec differendum est, ruor vs nullus prius,
Quam te perarta prodeat; moueat deim
Arma, cui libitum est, Caesari, et nobis erunt
Vires panteae, Pannonam truces nune
Non sunt timenda. Vic. Tempus, et natio non
Fortasse franget impotes animos tui.
Praeclaro no est, Rege si gener, Pater,
Gaudere possis. Pod. Hoc idem votum meo
Animo iudebat; id videri, vt immobilis
Laci iustas obstat? hest' aperto dare thronum
Non expetiret. Vic. Fors dabit victas manus,
Cunegundis ipse si anas mouerit: suis
Offera quaedam liga amoris mutui.
Pod. Ipse quoque noui; venum, vt homines gens sumus
Interifuturi, grauior obfati: (pater
Nimirum teneri taepa hic tuand, sero?

(B) ad scelerum.
(C) ad dicit Mathias,
et vincerij onerum
dicit.

Aut facimus animos, necis aut cinere regi
Ignem iubemus, qui dein flammam dabit
Vixisse tunc saepe poenitet.) Vic. Reddit
Ad fata miser ipse sua.

Inductio Sceta

Podicbradius, Mathias, Victorinus.

Pod. hi decet rerum
Capitū haberi. Pars iam ultima e colo
Fila tibi ducit, ultimum rebus vale
Dicitur secundis, tristibusque animi tumens
Plantas refidat, et pati impitum sciat.
Mat. Non impitum pertus hoc neci geris.
Lactus, luctusque iam inferam tremulo animam
Nullius in te condiam scelus. Meum
Serpente vitam tunc tuis, domum est tuum,
Agrosque, et habes gratiam: satius mihi est
Patriam fidelem ponere animam, quam hostibus
Gratiam tueri longius larem. Vic. Pater,
Miseret iuventutis; carcer his polius agat
Vivam necis duntaxat. Invenit tibi metum
Inbellis adfert iuvenis in tenebris iacens?
Pod. Vah! digna grati patre mens! patriae studet
Hostes amando? quemque perditum cupit
Caesar, Bohemi cuius in vita putant
Suam salutem perditum hunc vivere cupis?
Hecus (d) licet adfert. Vic. (Hanc quis audientem auferat
Iram morari?) Mat. (Hic totis redit tandem me!
Ergo adourem est! o vagas rerum vias!
O spes inanes! verba sic mihi dabis?
Quisquis iuvenis flore primaeus vigeat,
Me videat, et spem, si potest, figat suam
Dabit secundis - - - Tu decus fidei, et iubar
Virtutis, o Aeneas! leporem vale!
En potius alio coctis aeterna plagas,
Laram se furenti protere supineam patri.)
Pod. Vah! recte dignus, quod moras abfens trahit!

(d) ad satellit

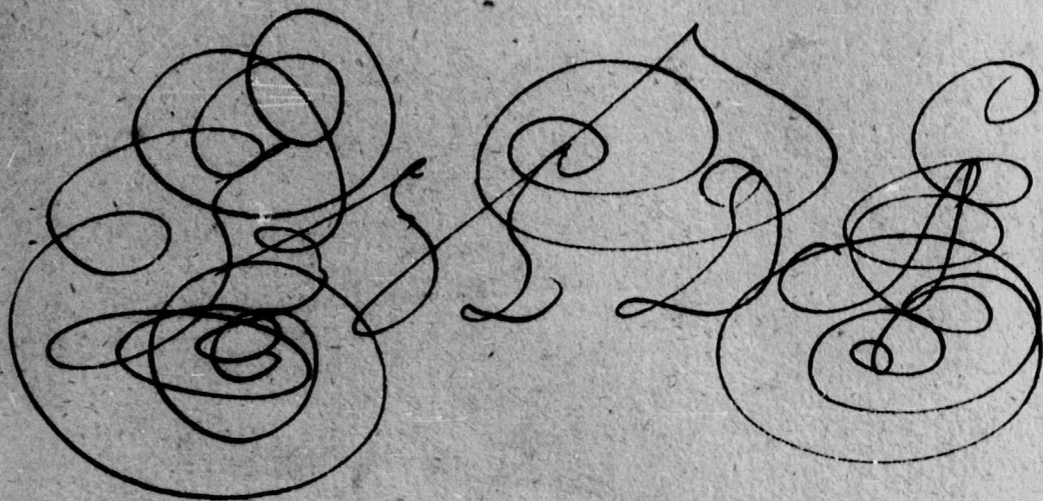
Inductio Septima

Podicbradius, Mathias, Victorinus, Aeneas.
Cur. Jam tuta res - - - (heu! mea miseram! in amplexu
Spes omnis!) Mat. (o Sors invida!) Pod. Hanc! quid hoc rei est?
Vic. Aeneas! hanc est, o Pater! Cur. Ad imos vios
O Genitor! abiecit pedes, fateri scelus,
Tuum lappum amari, tolle sceleratum hoc caput,
Pena immerenti, non hic in minimo est nud.
Mat. Me me sceleratum, me pes inanium tuum:
Quid natus, isthac luce quod praesens fruor,
Iam nud, et haeres sceleris in nomen tuum.
Insuper amari: quid regem? crimen patet.
Pod. Stupore fixus habes? Vic. Totum eripit
Iste mihi nova haec res! Pod. Inata quid novi occipis?
Quid vestis isthac? nocte quid caeca facis?
Cur. Tenes scelerata consilia: carere liber
Ut lappus esset patris, en sceleris dolos
Inata, imoans hic - - - Mat. Omne, quod vides, scelus
Merum est: amari te iustis, imito; impius,
Atque perditus, et vel hinc dignus letho
Vic. Invenit facta res est in tuum votum, o Pater!
Pod. Ah! pone vincla! dignus hic eram magis:
O qualem nam quis filii nomine vetet
Atque me vocari se dehinc? quid luditis
Me miserum in hac re? quid odium simulat, ubi
Invenit amorem? quid mihi gratum magis,
Laram si esse amicum te sciam domui meae?
Mat. Ignosce! factum errore: non peritum tuum
Sapphorem animam, quid quid aiebas, dolo
Dici putabam; tunc et in sceleris loco
Rebar futurum, quata si per me foret
Proditum. Cur. Paternam verita, quod gratam decet,
Iram, premebam, quod regi ostendit erat;
Sed non ferebat animus, infortem tui
Videri deditum neci. Vic. Superum preto
Consilium id esse, ut dulcius deinceps foret
Gaudere fructu, quem prior peperit dolor.

+.
 Optata utriusque fata gratulor: Breui
 Dilecti Princeps, alioi forse inuida,
 Pannoniae, et altae scilicet capies thronum
 Virtutis. Pod. Omen istud et seperi probant.
 Age ergo fili, patriae soliam cape,
 Cines patris et animo, et imperio rege.
 Cunctande tot per vota quaeq; genes
 Me, seque redde prosperam. Gen. Ocula monus
 Venero paternas, quata non minus tua
 Deinceps futura, minus hoc dignum patre
 Regina quoque recolor nunquam defnam.
Mat. Me quoque, Pater cum in filii accipias locum,
 Vita ubi manebit, ipse me thronus tui
 Memorem videbit. Pod. ducis iam Phaebus polum
 Reddit serenat: hinc egis laetum diem,
 Pannoniæ ut adfuit, fauere legati, simul
 Et tota iungant gaudia, atq; iunget tropum.

E

25
T

Buda

126 a-139 b. level

ACTVS IIIVS

Scena Prima.

Pandary. Aladarus.

Dur. Qui eius aures clangor impulit meas?
Qui aere tota fremunt, et maenia pennis
Insignis populus, quaeve stant aëris noval?
Cupere prohibent, quod diu tunc nefas!

Alad. Hic Regis esse Frater, et Petrus agmine
Venisse cinctus dicitur: dicam diem
Hunc esse fama est, si Nilae in Pandam favor
Luo septem Petrus transferat. Pand. Non probe.
I tamen, et ora, paululum ut ferat, morae,
Nondum esse curata in praeponi in advenit Duris.

Scena Secunda.

Pandary.

Inae monstra: igitur hic finis infidij meise?
Siqui estis, o dii! num hanc doli arripui viam,
Ut me relicum sic in exitum ferat?
Inferre licuit sponte venientes Ita
In vota fraudes: non mihi coeptam licet
Iam posse sedere sedem, et Abdiam simul,
Pandam, letho, et Regiam stragem dare?
Pandam xcum egis, et, ut times, et times
Spernit, in Deo credidit, xcum advocat,
Et fraude fraudem vestit, offensas throni.
Nonni vixisti hunc, perdidit in se velib,
Parere caveat, esse se in margine necis,
Deum putari: amica confutere boni
Monita, nec ulli paudet. Pellum dehinc,
Et apta rebus nempe dissidia novis,
Cathripae nostris sanctis debebant sequi,
Si iussa Petri Pandam sprevisset tui.
Sed venit audax: quid ita? -- non mihi fides? --
In arma militans? -- he mea in postum est raris.
Ferox uterq; Frater, in fratrem vult.

Sim pax jungant corda, spes cadant meae,
 Occidimus. Ergo reddere inimicos juvat,
 Nequid amor obste rebus incipit. Dolos,
 Et quidquid eras speravit, exoriam. Suan
 Valerius in re tua, spero, dabit operam mihi
 Volens, labantibus. Veni ubi laevior eras,
 Munimenta contra latera. Quo Reges queas,
 Et regna libere pro tuo vestire, pro
 Abjicere oportet confite: pateat amor
 In ore, & oculis; sed lateat omnes, regi
 Quod profit. Iphisee, aulicis inter fere
 Est prima leges. Quid queat lapsus dolor,
 Vel neque, vel fratrum anq' hodie sentiet.

Scena Tertia.

Attila, Fraxinus, Pombadius.
 At. Jam perfidus adest mi' mea vigil necem,
 Thronumque: (Caldanne tamen? Sen. Heu duxis vices
 Amoris, et timoris, et silentii!)
 At. -- Peraeque nescium, quid imminet, ducem
 Sequuntur: hodieque dies figet modum,
 Aut cumulum adiciet fraudibus: dubius enim
 Etiamus est animus, fatis, seu moneat amor.
 Sen. (O coelum! amare, sed regere amorem jubet!)
 At. Quis, Gnate, vultus moeroris offensus tuos?
 Sen. Heu sors iniqua! At. Quid quid est, ante, pene:
 Sen. Num clausa precibus mee pectus, pectora tuis?
 Sen. (Heu! quis amet, et sic taceat? o Numina! -- loquar --)
 At. Ah! pace Genitor! natu' amat hostem tuum.
 Si patris, ut Rex, nec Patris prohibet, rogo,
 Ne dubia miseram suspicio Fratrum observat.
 At. (Heu quid recepi! totum id auditus volo.)
 Tibine Patrii ullus, aut aequi est amor,
 Ardum amoris, dimperit, armorum, doli
 Fratrum fovendi? id Patria, vel Quamvis volent?
 Anni mihi Deorum hanc semper injecit favor
 Mentem, ne arbitrandum ut in cassis ducem.

Atque parari segeta sibi animo sedeb:
 Hoc pifey hanc poterit incautus capi.
 Sen. Heu! si tacere possem! at heu! ego loqui.
 Sed magne, tardas quid moras trahimus? tibi
 Exire Ponda, non deni sibi thronus,
 Ut festus, ardet. At. Quid mihi monstri refert?
 Sen. Qui exeat? ipse via habes mihi fidei.
 Frata ducit arma, si nescit, tuas
 Horridus in aedes. At. At nihil quidquam novae
 Molit, interim rei dum se putat
 At. me vocari, Paricid ut accipiet thronum.
 Sen. Inem tu formabas, fraude praevortit, Dolum.
 Dumque loquor, ignis! seduli si non sumas!
 Inimicus urbem, Regique tecta hauserit.
 At. Quae tanta Cymus, quae furia germanum agit
 In nostra Fraxion futa, tam darum mihi,
 Sen. Quis ego semper inegra fui fide?
 Sen. Sors error, aut forte metus in tanta impulit.
 Inquire, differ, ne innocens, causa cadat.
 Fictus, vel amens non deest, plecti sceler.
 Sen. Stupeo, doleoque et ipse; sed jam nec loqui,
 Nec tempus ipsa pars; hanc tibi magis,
 Debitor et o Rex! qm' tuis: patriae dati
 Coeleste manus estis o Reges. Tua
 Licentia pavens arma Regia invocet,
 Rogaque, sceleris arceas patrii faces.
 Non sunt mirae: jam propius accessit malus.
 At. Bene est: peribit: ira qua ducet, sequar.
 Hoc fratres, et Rex interet: parcare bonis,
 Fraxione duros. Capite supplicium luct.
 Sen. Cor pepulit horros, membra torquentur gelu!
 Sen. (Jan vela pandi.) At. At quo via discedit mea;
 Fraxion totus Rege de pulso redit?
 Ergone cruce se iubet Fraxion tui
 Cymus eubis? anime quid istudbas? age
 Quid ducis hanc nunc ira, nunc illae amor?
 Qui, chare Fraxion, se mihi opposuit furor?
 Num cessa tibi tot regna non erant satis?

†

Septena Jamam ora pandentem tibi,
 Et quae venatum prima percipiunt idem
 Regna dedit, et ingens quae diis claudibylagus
 Tibiscus undi. --- Sed quid alienis malis
 Labore? quando neminem miseret mei?
 Num cedam amori praetere aequum, & bonum.
 Praeterea, qui me res adhortantur meae?
 Haec feras in altis? Legi hic est cat. die?
 In arma, in arma, vixit incesit dolor,
 Et feret odium -- In. (Quis accidet tui feror?)
 Desse Lemtor, ille te, tu illud times,
 Ego utrumq; sed pro utroq; quid faciam miser?
 Quae bella gerit, placidam vobis nocent,
 In hinc summum est ista victoria mala,
 Haec melius horrent arma, qui Rhodanus bibant,
 Et quos Araxi times, inde quos facient Thetij.
 An. Ita est: acerbi ut cadat vicinia diis
 Atilla, nequeat: ille nocuit: id quoq;
 Fret: amore Regis alienum nefas
 Pries, ut securi se patriae salut
 Populique. Frat, notium perent caput.
 Ibo, meaq; conderam forori manus,
 Et si Deorum Numen id jabet, cadam.
 Vos iura Regi fuisse: male tu vale.
 In. An. siquis amor est -- sipe -- Paul. (Principium bonum.)
 Non des, exenta capere consilia cave,
 Vitam tibi ipsi si negas, multum negas.
 Tuere civis, teg, Registi satis:
 An. Actum est, stat animo. In. Sed quis huc adeo gradus?
 Non Panda! -- Super! -- An. Et solus? anne odia simul,
 In. Prae, memores totum? Paul. Is est. (animus fugit --)
 An. Curae. dii, deae, qui metu poler,
 Ferris, punitis, quos praere vocari licet!
 Parting, Mars, et Hercules Numina! feror
 Habemus hodie si Humanum in metum dabit,
 Partite, dlet certus; sed vici juret.

Scena Quarta
 Atilla, Senachus, Panda, Pandarus.

Paul. Remane. (a.) (Super! solus in arma (b.) inced!) (c.) ad duos comites.
 An. (Heu! furor, an amor est -- (c.) In. (Heu! spai u efflow) (c.) tremend. (d.) ad Pand.
 An. Quid tu hic, & unde? -- (d.) Paul. (Proh! minis vere mihi
 Pandarus!) Paul. (Urnam mutus cadans neca!)
 An. Age anime -- morere perfida -- In. (Enovior!) Atque (c) ad Pandam
 Paul. Deu! Frater! At Human pone. Paul. Quid? inultam quidem?
 An. Quid delira torpes? -- neque -- Paul. Succedere cave --
 An. (Quo membra stant frigore?) Paul. (Times, jagulid petam)
 In. (Quo membra stant frigore?) Paul. (Quod gela manus ligat?)
 An. Super! quod obstat Numen inceptis meis?
 Hee ira, nimis salpe prompta, suppetit.
 Paul. (Horribil animus, delirag, officium negat,
 Inrita refugit ira facerit ultro expetant!)
 Paul. (Jam timeo, ne diis percat eventus rei,
 In. Caput istud recidat instructus solus!)
 In. (Dit efferrata molliant pectora!) Paul.
 Frater! -- An. Quid agam, aut quid loquar? Paul. Neg, ni dubit.
 Paul. (Adversus in mea vela flat ventus, jivat
 Mutare crederem.) An. Frater -- Paul. An. Frater! Paul. Diis
 Grates, inanen qui deo Numine mebit
 Peulere. Paul. Quibus patere provolvi tui.
 Deu! An. Parce frater, crimen omne in me fuit.
 In. O me beatum! te error imitit Paul
 Fecit nocentem: et omne fortunae sub
 Paucibus in te (f) crimen: hoc primum nefas. (f) ad Pandam.
 In. Inter saepe genis: in vestra manu est,
 Utrem vellet. Paul. Ira ea via amantid erat.
 An. Quae fato Super! si aequitas vobis, in haec
 Nos arma cogunt? Paul. Siqua, del, Frater, fides,
 Partor Deorum Numina, infensum licet,
 Patriaeque fato, seque devoti metum

†

Obis, nec animus, nec ratio mihi fuit
 Iniqua ducere arma se contra: throni
 In ipso vocatus, passim; est abs te prius
 Nec cogitanssem ut edigi ferro hospitem
 Me vides, tremuit animus ira; sed manus
 Inanis, inhibuit lufus erroribus amor.

At. Huiusmodi deosum, in hominum utramque fides?
 Quae fama iniqua agitare confilia tulit? (g.)

(g) Et Pandaro querit.

Pand. Quam fluita famae est fides, Princeps, patet.
 Quam vestra, Reges, nostrae infelicia foret
 Sors, falsa verum si parvi starent loco!
 Nec sperare tamen cuncta, nec credere proci:
 Me proz dimisso errasse iudicio pudes;
 At innocentis causa tui curae fuit.

Pand. Ligra deper, o del, causa, quae tibi melius,
 Inveniri adsum, tolle noscitur caput,
 Dum licet, omnis coridat semen mali.
 Inveniri vita mors mihi charior erit.

At. Ignoscere frater: non ea dignus vice est.
 Fortuna fraudis ipsa se mihi fuit parit.
 Pusum, nec unquam tui odium, mi arma induit
 Vita mihi mors est, quae tua conflet nec.
 Quin magne, seque praemium dignus feret:
 Hodie corona cinget emeritum caput,
 Et quae adhuc dunt, deinde Rex tunc reges.

Pand. (Huiusmodi periri: frater in auctoritate cadet.
 Rex est pudenti plena terroris, dolus.)

At. Tu (h.) dabit in operam, ut pateat incandit.
 Pand. Plane id volebam. Pand. Quid agis, ab Princeps? nichil.

Scena Quinta.
Enochus. Buda.

Pand. Et amore dignum, Enochus, me miserum putas,
 quem Fort parenti fecit inrifum tuo?
 Jun. Et amore dignum, Buda, me miserum putas,
 cupis te acerbis laedit inrifum Bata?

(h.) ad Pandarum.

†

Pand. Fortuna fecit, quingid erroris fuit,
 Et faciat, ut vult, et sui haec tunc tenet
 Semper, et ero tunc, dum ara me auferat die.

Jun. O dabo fauce! si tuam quondam mea
 Redime coelum sinitet animam anima! miser
 Utroque parte quidem trahor, frater, ac Bata:
 Pietate salva facere via possum pro.
 Sed utrumque quamvis diligam affectu pari,
 duo causa melior, sorsque decior trahit,
 Inclinat animus semper infirmo favens.
 Miseros magis fortuna coniciat dicit.

Pand. O mihi levamen dabo tot malis meis!
 Felix, mihi sum simul: Regis favor
 Elevat in altum; sed vel hoc misero dolet,
 Apertum fuisse, falsa quem carere queat
 Supplicis. Jun. Mitte haec: saepe, quae ignavis fovet
 Fortuna, magis invidet. Sors quoque
 Ignes ferre montium solent juga.
 Nec fata, nec dii, si velint, tibi quereat
 Obessa, frater si favet: tunc soli
 Cedere amari: fata si tamen vocent,
 Perire sine me non posses, nec cum posses.

Scena Sexta.

Pand. E. Enochus parvus vult Bata (i). Proppera tibi, (i) abit Enochus.
 Pand. magne, fata gratulor. Duj parum
 Te quipz. merito dicat, effi tu id vesel,
 Fortuna dignum quem putat, timida licet
 Tot mala cupis videret in caput. Tamen
 Haec cumta virtus rebudat, et victor tui,
 Inig. fratij, altior sorte invida,
 Genarum, et altior scilicet throno tenet
 Virtutis. Pand. Animum non gerit, ut nosti probe,
 Regni adperendum, secezag. hoc solo placent
 Homine, quod alij opta sunt virtutibus.

ACTVS SECVNDVS.

Scena Prima.

Maximinus cum Filio Honorio:

Max. Ilic videbit: dicoy hie pompea locus.
 Fil. At enim licet Regis iniussu? Max. Subet
 Ulro ijsse. Fil. Num quae digna Romani exunt
 Oculi? Max. Exant ne dubia: in hie etiam plagis
 Quae Roma vdeat, quaeq; postimeat, habet.
 Fil. Regnare dicit Roma, non jugum pati.
 Max. At ita timere docuit, et jugum pati.
 Dum se ipsa dominam dicit, hanc credit sibi
 Roma ipsa, amici docto sub nomine sunt
 Timere dominum. Fortis et superis manus
 Hi nuper edrat, quid tui Romae, obsecro,
 Juane praeter nomen, estot iam super?
 Iptum adeo coelum suffida tui tulit,
 Ne vineat Humus. Fil. Facili in tales vice
 Fortuna. Max. Et hen! mimumq; faulij, ac lery,
 Cum laevit, et cu parat, et aqeo tibi
 Firmenda semper, Juane: nam cemple juro
 Didigisse Carinae. Nulla Fort unqum dabit
 Documenta tibi majora, qm fragili loco
 Sclera regna: column Europe manus
 Armis furentij Hunniae victas dact!
 Fil. Haec fata patimur vix ubi Numinis amor,
 Ubi pietas, et, juraq; imperij tenent?
 Max. O utinam id esset! Sclera sunt causa omnium,
 Mibi crede: Solis Roma jam viliq; dros
 Edperat hostes. Si fore plures opes locus:
 Splendor, major major est viliq; locus:
 Non facile cuq; se alligat virtus loco:
 Hinc saepe quodam, ut barbaros, contemimus,
 Quos et trahimus, a quibus vici pudet.
 Quam laude digni non sumus, digna sumus

At oro, quae haec aula turbat malis?
 Quae causa grati facere suspexit meo
 Me potuit? Paul. Hen me! qm meas, Princeps, pig
 Me, crede, totis! tutane usiam fides,
 Aut amor in cultu, ubi tui quiss. Initial,
 Studet, rebnd? vltus hie soloj petit,
 Aliorum ab animis qui aestimans animos tuis,
 Anxios pulerij crebular verbi gerunt.
 Unde est, quod ab tui ijsse quoz. vltiam petam,
 Qui scripsit, et etiam crebidi. Alqum tui.
 Esse hospem. Paul. Anice qm tua reuer fide,
 In me esse saluū qiatu acceptu fero.
 Paul. Deby amoris Numini: Deu qd eum
 Jam vides, quissus fera hominū corda inuicem
 Conciliat: hie vos jam jam in alteram necem
 Illinc, et hinc misere cupientes manus
 Verbo abis omen: vestit infantes moi.
 Sed tempus adent jam, ut sum vdeant Deo
 Regem: quon adesse opus est, iudiciū dabo.
 Paul. Hoc pro favore mutuas gratas feres.

Scena Septima.

Paulus adus.

Quid anime statuis? in iuicū fraudes cadunt.
 Vixit amor vras. --- Meve desistere tamen,
 Et terga victum fraude consumpta dare?
 Non. Majus aliquid, qm usiam protulit adhuc,
 Parat ira. --- Faciam. Cuncta vel casu imperii
 Obnuere mēditos solus, aut ijsse opprim.

Dicit se misum Valerius
 dicens, fraudi nuncij.

Fil. Ipse quoque miror, quanta iustitiae, fides,
 Amorem, non in hisce, quos inter sumus,
 Humilis! Mat. Dignus unquam, quo solent alii trahi,
 Splendore regni sanctius nobis fieri,
 Et melius, atque in? Fra. non, hanc fraus eripit,
 Sed dat coronam. Fil. Ratus, ambitus throni!
Mat. Hinc digne: parvae decora non tenere tibi
 Loco tuorum: tunc si clarus tua
 Virtute: ubi animus est, qui non suis
 Orare gaudet se bonis, sed loco
 Superbus. Ego ad Roma Caesaris est deus,
 Virtute & Abile vincat? Fil. Adfuit iam Pater.

Mat. Recede: Regem populi inflato cole.
Acta Secunda.
 Abile, Imachus, Ponsardus, Aladarius, Maximianus & filii

Act. Haudem etiam adesse video. Pons. non satis morose
 Aperta causa est: fortan ingentis parant
 Ferice cohortes signa gaudii: phalanse
 Eluxima sub vestris insomniis late scilicet
 Acri admittas. Im. Mithras est, sed ad ducem
 Legatus. Pons. Erant. Act. Le quoque hic gratia (K.) mihi
 Vivere: ne cuius Abile in Pandam quae
 Ignota fuerit. Mat. Teptis ne tunc forem
 Virtutis, o lex, thura libabam diis.
 Orbem haurimus, nam se ipse vivisti: gratia
 Amis plebat, namque beneficiis plebat
 Superare cunctos. Fil. Splendore huius quantus Pater! (K)
Act. Electus electus, dona deus ora prohi
 Virtutis exspectat. Act. Serenae fortunae potant
 Regnare videt via cooperat: simul,
 Et omni est partus ipsa doli
 Naturam, di, fortunae vestras, inlibet:
 Uonig, magnus. Fra. Aligui huius alline gradus.
Act. Et erit: parva --- Sed ante Valentinus vivit?

M) Scena praeterea tota
 Cassa, ad locum in
 Persona Maximiani.

(K.) ad Maximianum

(C.) ad solus Maximianus, vi.
 deus insignis Regis in
 Pandae coronam elata.

Acta Tertia

Abile, Imachus, Ponsardus, Aladarius, Maximianus
 Valentinus

Val. Ignosce Princeps! tunc meum fero:
Act. Quid ora? vivit Ponsardus? Val. Et incolunt quidem.
Act. Quid igit? Val. Huius me perditus! Fra. Quid fero malus?
Val. Quae me eruent: nunc caput gubens
 Numina? Pons. Age, fere, quia ipse contingit dolor?
Val. Vocem dolori claudis adreffus dolor.
Act. Jam (m.) loquere. Val. Quam Maxime o Regis dabit. (m) iactus.
 Parere jussu Ponsardus Regis negat:
 Aneris mihi se petitis armis: data
 Nec regna, sed nec Regis moerit favor,
 Laesum: honorem Maxime jam ulcisci placeat:
 Ponsardus ad vestris aera jam bellis acut.
 Oe Ponsardus pretant, et Gesae bellis parant!
Act. Huius ut aera vestris pulvere involvit ducem!
Val. Aquila cohortes nota sub signa vocat
 Gritas. Act. Ubi sum? Thom. Huius, & sum niter feras?
 O aera! vobisne ubi ludibris sumus
 Moresque genus? hoc deceret armum meum,
 Ut hostem amarem! o profutis, inquit caput!
Im. Fata aera, horrida, tunc quid foriam, aut loquar?
Act. O fons aera! magna qui subito cadunt!
 Tandem triumphus qui deus voluit novo
 Turbare luctu? Act. Turbet immensus dolor!
 Date arma, ferte tela, quid potius moror?
 Ibo, seleptis pectus hoc feras potant.
 Ingrat! si usque adia fuerit loca,
 Caluiferous claret est, tunc plaga
 Decreta turbat, si quod dicitur libet
 Ulteriori Crete, tartari, finem utrimus
 Hodie videt. Im. Mithras violentus imperat
 Dolore, et. chae Ponsardus! claret mala
 Te publica, disputa, aliquid huius dubii debet

Loco hujus Lib. Mladan. illud
o foris h. h. p. qd. M. f. i. r.

Amicus quid haberes? an times quati fidem?
 Timeo: nihil iam quia naturae valent.
 Post ista Fratrum exempla ne quato quidem
 Fides habenda est. Ma. Hic die multa elliber,
 Quae fugeat orbis: ipse via corpe mihi
 Sanguine gelido fixus. Ma. Infante impiae
 Parata detrahe septria. bellum omnia sonent,
 Me sequere miles: tremere si aliquid in lae
 Dicit, furem videri Abilam

Scena Quarta.
Pondrus, Valerius.

Val. Belle alea cecidit: ibit, ut nervo edita
 Sagitta fert, qualy insano rati.
 Tremens vento rapit, et ferro met
 Omnia, minas: super his habit domus
 Mea, tuas. Valerius. Val. Non tamen metus
 Omnis erat exers alea; suboluit rei
 Nam hundo aliquid; sed cinere tempore tuo
 Scintilla lecta est. Val. Fata prohibeant meli!
Val. Ne metue: hinc lactitia capris sonat.
 Nemo coronam dubitat in. Pondrae caput
 Venturam: can spem d. forent procul metu,
 Perire Pondrae respient. Ego litam
 Admonitus ut fui tuus, duci obanti
 operam. Balore Principi iussit: morae
 Ignoscat: his se se illic prompto fore.
 Ut ipse resuli rem pro me, ac tua
Val. Num jam totum omni meo, chorus equit.
 Pondra ipse miles in comite praesens erit
 Post paulo; et alia, quae non fatis, caput
 Oudet corona. Val. Tace: vinit. Val. vinit. deest
 Regnum regis, ne in meo videant caput.

Scena Quinta.
Pondrus, Ponticus, Valerius.

Val. Nondumne Regem licuit auerere? Val. Fores
 Patere nondum Regiae. Pond. Suff. interim,
 Dum digna tantis, Regibus Frater parat,
 Manet. Val. Verumtamen ipse jam praesens ale
 Dicit magne, regna quae adpetunt, quae ipse ea, magis.
Val. ducunt. Regus plus valet regno tui:
 Hoc si tenes, variis, quae regna offerunt,
 Videbo laetis fata. Parturiet mei
 Erunt amici vos quoque imperii. Teas
 Non permittebit esse sub Pontice manu.
Val. (Sper hinc manes!) Pange, si, Princeps, rege.
Val. Melius amos, qui meo populos regi
 Congesta re est. Ut Teas ducem dedit
 Te victor orbis Abila, esse libera
 Est nisa regio: lege gaudebant magis,
 Quem di amarent vel ducem. Pond. Nunc interim
 Valerius capta repete: quique Rex vult,
 Ponticae adparat; agnoscit; hic me nam juvat
 Iussus esse, ducis regna ingrat.
Val. Age, nunc o dux, ad tua imperia sumus
 Cunctis exediti. Dum aures ludari comas
 Cinctus eris, omnes proplite te famulo colent.
Val. Ipse admorebo Regem. Pond. Erit gratia mihi.

Scena Sexta.
Pondrus.

Nequis, quid, animus tuus praesepit meum - - -
 An Numen aliquod ne flatae Fortis monet? - - -
 An moesta laetis fata diu misere amant? - - -
 Quid quid erit, ni me fata praesepit: Scler
 Hoc peccat sonet: hinc, d. lecti manet
 Consumptos animus: magna nec tantum movent,
 Ut pauca fugam: (a) - - fallor? - - an bene? - - an male? - - (a) hinc
 audis sonus claffin.

Scena Septima.
Attila, Bouda, Aladaxius, Milites.

o) regente Attila
interloquitur.

Bouda Adsum (o) Attila. Tenebris bellua, et fato miser
 Tuo ipse --- miles --- nequis effugis locis ---
Aladaxius Vixi lone --- Attila. Vixi me, quin, mea perimam manu,
 Teneo --- Alad. (Superat hen! ira!) **Bouda**. Proh! Superat quomodo
 Hominum! Attila. Jam, jam, colla subicere infolens,
 Jam malinator fraudis, artifices doli,
 Timeo tandem Regis dices, mensis,
 Subesse dices, vultu probum tantae domus!
Aladaxius (Conspici. timore plebis injussu, tremis!)
Attila Loquere: quid habes? ora mihi timor ligat?
Bouda Mutescens tace, gemere, me plangere, mori.
Aladaxius Gona exprimes jam, quod furore nequit: dabit
 Scelerata poenam fraudis. Atque sic te fecit,
 Ut viverem ipse, ut summa incoluui loco
 Sacer? justitiam posse me ludere scelus?
Bouda Sicut ego aliquem fraude probat mea
 In spem vocari regni, et in seipso locis
 Vincula paravi. --- Cedo sed fasid lubens,
 Votumque, Princeps maximam mors est mihi.
 Age, si se parat, deluam letho nefas
 Confidit. Attila. Habebis, quod peccis: tantam famem
 Exlebo: miles! unde constringant manus,
 Sedesque --- Jam arma ultimum solum vides. ---
 Tex jam arma --- factis pene peneque deos.
 Auferte. Mausum carcer infandus premit.

Scena Octava.
Bouda, Aladaxius.

Bouda Haec nunc Fortune est fides! tantis patuit
 Omnia tunc! hunc deum sedent meae,
 Promissa facis, vota populorum? imit
 Adhuc facis anime! jam fere iniqui
 Hec digna. Alad. Fere dicit nichil novo
 Moxone vulnus per se acerbis jam satis
 Expressare, dicit effraeni impetu
 Regem ira; laetis tunc post nichil diei.
 Sed veniet: est semper deus curae innocens.
Bouda Fac ipsa: non pium ero, quem fata opprimant.
Aladaxius O carceris astra, quod jubeat vespas subit
 Tenebras!

ACTUS TERCIUS.
Scena Prima.
Garotus, Bouda, in apparatu ad sacrificium

Garotus O triste verum! Regi, 3 populorum amos
 Et immolandi Bouda! Proh! quanta occides
 Victima Gradus! tene spes gentis tise,
 Te dira superum populat ad aras manus?
Garotus Hen Regum acerbae, brevia solatia, vices!
 Quam cuncta fragili fira motum loci.
 deficiere tantis una qui Rex malis
 Potuit! **Garotus**. Declude lugubre Gradus nemus.
 Ausana, solipsa, dora Regibus loca.
 Regaly illis motum ad lumen domus.
 Mas Pater, in istas qui nos super plagas
 Humos tulisti, et ante sub gelido vetus
 Devere possisti, quod arctis premit.
 Aeterna frigorebus hyems, Syabicus solus,
 Eulengue coelo Principi gentis sacrum
 Mijisti, ad aras di pira cadimus tuas,
 Refrige alienos, tunc qui tunc sacro
 Cuncta Numen; si invident terrore di
 Et quidam, poloz, dignus, et dignus di
 Et vixit, accipe: hanc magis Boudae cruor,
 Quam nosces in eo funditur vobis amos.
Bouda Ope invocati vos quoque ingentes patrum
 Manes silentium, dicit quos selly regit
 Riphaea, patria dicit quos condita nova,
 Hen! quanta ad vos fortium accidet dicit
 Numen in uno, qui omnia laudat tunc
 Conplecti uno est! --- sed grave imminet sacro.

Scena Secunda.
Bouda, Aladaxius, Garotus, Gordas.

Bouda Quae facta tandem triste deprecant cogit?
Aladaxius Dilatate Princeps, paribus ebriem tuis
 Petentem me dices: Attila jibet
 Facere, quod lovet animos: hen! pariter deus!
 Toleris ad aras patris vicina di
 Me miserum! iniqua, quae tuam libam premit
 Fortuna, totis pene me mihi eripit.
 Sed pace Princeps! agere novum licet mihi,

Quod adhiberet. Dom. Surge, quid genibus meis
Fles advolutus? quid prece indomitus domas?
Uram hanc habet fortuna, quam possit mihi
Exipere vitam, cetera aeternum manent.

Gen. O belliofae mentis intrepidus vigor!
O perferendus pectus infraeque malis!
Inevitanda arena est ultima, et meta viginti
Tot tibi laborum: macta! virtutis tuae,
Frig. Princeps si memos. Dom. lugubres sacra
Fante, parata est victima. Gen. hic leuis sacris
Ergo inebit tuique aequas Divi?

Dom. In magna regnorum Humana domitibus, parant
Herorum! - - amice huius ruffiam laet
Et quid quid unquam mihi fuit idcirco, vale!
Caesij Pandae, si meritis, esto memor.

Gen. Lactis capis, et bonis suis
Lactavit omnibus, fatis nec levia tunc
Me videat, et quem, si potest, ficiat sua
Rebus secundis. Ala. Regis, Princeps, primis
Aureo monti porrigere ligandae manus.

Gen. Heu non in usus torquet avarae ultimos (p)
Ala. Regalem, Ephebi nobiles, humeris Divi
Auspere clamydem: cassidem eruat caput. (q)

Ala. Nec refugit pullo lumina involvi populo,
Ne chalybibus horrox pectus aeternis metu.
Gen. Divi caute Diva Divior sortem Divi
Divi iniquam possit adficiere genis? (r)

Scena Sexta.
Genachus. Panda.

Gen. Cellam, abire: Dei iubet: jam alia omnia. (s)
Mihic perduellum hoc esse mandandum date.
Dom. Genache! super! hoc fuerat unicus super!
Age, age, dolo non minus tibi, ac mihi.

Gen. Felix ego, qui ab esse tota choro cadam!
In sic est: hic ensis sanguinem infantum bibit.
Non requirit? Dom. Inno quod iubet Princeps, volo.
Gen. Ergo velle amate nimirum, ac ineffum mihi,
Hic hic ab esse fufus efflaet' duos.

(p) Interes sit cantilena,
Did lignis mendum.

(q) Pandem, ad eluiz.

(r) Pandem involvitur omni,
Lig, advenit Genachy

(s) Solvitur Pandem mentis
Ab omni Genachy
Genachy, & Pandem.

Videte publicum hanc seipsum deum mens
Te mortuo animus: sic amor iubet, vale. (t)

Dom. Heu! heu! quid audax Principis desipit amor?
Quid sic amicus Genache me ludis dolo?
Al: vive, vel saltem ultimum verbum capse!

Gen. Dividius ut in te Cordis amittam me?
Ista mihi vita, morte deterior erit.

Ala. Dom. An aequum est Regine Siroppem domus
Jactu unico ultro pendere, et spes omnia
Fundare? tenet patriae terra: salus
Te publica posuit. Gen. Genus me soium tibi
Exipiet unquam. Ala. Nilae clarum domus,
Opulenta late regna seruet, qui vult.

Gen. Summa regni Panda vivit et mihi.
Non patrias, ut te mortuo in vivis agem.

Dom. Genus amice menti: caecus est amor.
Occidere est, vetare cupientem mori.

Gen. Amore solo qui est vult, non est vult.
Fixum est: amore veniam ad Chyfos ducet,
Et tibi praebit, quod peto, si mihi negas.

Dom. Ah quae! vitam, et liquid est melius, pete.
Gen. Seroque ut istam, si ut effundat, peto.

Dom. Hei mihi! quid opas? cadere quod Atila imperat,
Abitura vix me penes si sunt mea.

Gen. Nil metue: si velis, habes fugeam vram,
Et si me amebis, non meas spernas preces.

Dom. Heu Diva amoris nuptia! quid non jubent
Audere amantem? molle Divior licet
Haec vita mihi sit; eligam tamen ista
Genache causa, vive modo, patrias lubens,
Quod fata de me fatuerunt. At heus! fugeam
Divi modis? Gen. In ista turis iveris via.

Dom. Omnia spernens disprocta iussa meo.
Stos fide fletus nilotus obtinet manus.
Haec cape (u) juvabit vobis, et prout die

Dom. Invenit huius exitus pendet rei.
Sed cedo fatis letus. Invenit vale:
Fons letioris unde - Gen. si spero: vale.

(t) vult se ipse occidere
sed impedit a Panda.

(u) mutas refectum.

quod adhiberet. Pand. Surge, quid genibus meis
Fles adolutus? quid precor indomitus domias?
Unam hanc habet fortuna, quam possit mihi
Exipere vitam, cetera aeternum manent.

Pand. O belliguae mentis intrepidus vigor!
O perferendus pectus infraud malis!
Inevadenda aere est ultima, et meta viguit
Tos tibi laborum: maeste! virtutis tuae,
Frig. Princeps si memos. Pand. lugubere sacrum
Fasite, parata est victima. Pand. hic lucus sacris
Ergo inebit tuis elegias Duij?

Pand. Tu magna regnorum summa domitior, parens
Herouum! - - amice liqui ruffiam laeser
Et quid quid unquam mihi fuit horum, vale!
Caesij Pandae si meritis, esto memos.

Crucium lactis capis, et bonis suis
Luctavit animus, fata nec levia tuiet,
Me videat, et quem, si prolept, sicut sua
Reby secundis. Alad. Regis, Princeps, prius
Hic mox: porrige ligandis manus.

Pand. Heu non in usus torquet avarae ultimos (p)
Alad. Regalem, Ephebi nobles, tremieris Duij
Infente elamydem: cassidem eruat caput. (q)
Alad. Nec refuge pullo lumina involvi populo,
De chalybis horrox pectus elemeiet metu.

Pand. Duij caute dera durior sortem Duij
Duij iniquam possit adfricare genij? (r)
Alad. Sena Terora.

Amachus. Pandae.

Alad. abite: Deo iubet: jam alia omnia. (s)
Mihic periduellem hoc esse mandanda date.
Pand. Amache! Supari! hoc fuerat unicus super!
Age, age, dolebit non minus tibi, ac mihi.

felix ego qui ab esse tunc charo cadam!
Pand. hic est: hic ensi sanguinem infantum bibet.
Non requis? Pand. Imo quod iubet Princeps, volo.
Pand. Ergo vale amate nimis, ac incessum mihi,
Hic hic ab esse fufus effluat' evos.

(p) Anseres de cantilena.
(q) Did ligens memos.

(r) Pandem, ad eluig.

(s) Pandem involuiv omi,
lig, adruvuit Amachy

(t) Solvitur Pandae mentis
ab omni pto
Amachus, Pandem.

Videte publicum hanc sepius dem mens
Te mortuo animus: sic amor iubet, vale. (t)

Pand. Heu! heu! quid audax Principis desepit amor?
Quid sic amicos Genae me lufij dolo?
Hi! vive, vel saltem ultimum verbum cappe!
Pand. Dimidius ut in te Cordis amittam mei?
Ista mihi vita, morte deterior erit.

Alad. Pand. An aequum est Regiae Scipem domus
Fatu unio ulro pendere, et spes omnia
Fumulare? tenet parvae terra: salus
Te publica possit. Pand. Atque me forium tibi
Chipiet ungu. Pand. Atque claram domus,
Opulenta late regna secret, qui vobis.

Pand. Suma regni Pandae vivis dit mihi.
Non parias, ut se mortuo in vivis agem.
Pand. Teneat amice menti: caecus est amor.
Occidere est, vetare cupientem mori.

Pand. Amore solo qui est vobis, non est vobis.
Fixum est: amore veniam ad Elyfios ducis,
Et tibi praecibo, quod peto, si mihi negas.
Pand. Ah quae! vitam, et liqui est melius, pete.

Pand. Senes ut istam, si ut effundat, peto.
An mi rife, qua se consequar, faciam viam.
Pand. Hei mihi! quid opas? cadere quod Abila imperat,
Arbitria vobis me penes si sunt mea.

Pand. Nil metue: si velis, habes fugae viam,
Et si me amebis, non meas spernas preces.
Pand. Heu dura amoris superbia! quid non jubent
Audire amantem? morte durior licet

Haec vita mihi sit; eligam tamen ista
Genae causa, vive modo, patiar lubens,
Quod fata de me statuerunt. At heu! fugae
Duij modus? Pand. In ista tutus iveris via.

Omnia reperies disposita iussu meo.
Hos fide flectis nilis obtinet manus.
Haec cape (u) iuvabit vestis, et proony die
Pand. Invenis huius elitus pendet rei.
Sed cedo fati latus. Interim vale.
Fors laboris deinde -- Pand. si spero: vale.

(t) vult se ipso occidit
ad impetum Pandae.

(u) mutas respicend.

Scena Quarta.
Irnachus.

O triste Fratris Fratre divallo vale!
 Heu Panda! nefas: ultimum Irnachum vides.
 Videre vultu dabit, sed ultra meos,
 Nisi in umbra carnis fida tibi veniam obriam
 Elyso. Amoris dulca solamen! nec
 Vitam redemit Fratris Irnachus tua.
 Dulce casenae, pignus o charum mihi
 In Pandam amoris! fringite infantes manus.
 Ibo, specumq. carceris tui petam,
 Patula gressa sic pro cludam Iolo.
 Is namq. facti veritus invidiam, palam
 Carere videri voluit infanti Duci,
 Fictam Pandae spargere in vulgus fugam,
 Ausure statuit integram occultis vice
 Vitam immerenti; sed quid excoxit furor,
 Quibus Irnachi animus in Pandam punit,
 Si Panda vives, quem Rex nollet, cadet.
 Heu chara Fratris vita! quid caussa tui
 Plus poteram? est animam I liquid est datus, habe.
 Nec me pretabo mortuum: melior mihi
 Vita fluet in te: si mei aeternum memoz
 Fac, ipse tumultu hinc, et scriptis notis:
 Irnachi cineres praeser, nil praesere viator
 Haec urna, in stupa caetera viva manent.

Scena Quinta.

Irnachus, Aladarus.

Principi, redni in Carcerem Pandam iubet
 Rex, alia surgit mente sententia. Bene est:
 Jan fleu in ipsum, et faciam, ut laxiore premet,
 Magis tuta, et fida custodia manent.

Scena Sexta.

Aladarus.

Superi! quid efficitur istem? palam sua
 Propiter, odia, et in Ducem Irnachus ferit.
 Dicebat omnis: ubiq. in legio novae
 Natura abibat, regnet in fontem sua

Revolutus undas amnis et nocem adferet
 Memnonia mater, Heppony fauca drem,
 Irnachi in illud quam de incognans fides.
 At ecce! vultum nigida Lamunja duc
 Vix serachis omnib. abib. in fenum fides
 Instabilis hominis, et faulij in parte amor!

Scena Septima
Attila, Maximinus, Aladarus, Iudatus.

Attila. Fili: tacenti esto omnib. sed haec prup.
 Deinde fictam spargere in vulgus fugam.
 Si Regis via publica sic posuit salus.
 Nec est, quod ipsum Caesaris nomine roget.
 Maximinus. Differi: abunde est, nullis exori est locis.
 Attila. Ita si iubet Rex, non decet, neg. exarbit
 Audere contra: licet auctum tamen
 Animo dolorem voce seprari, et Ducis
 Insuffusa lacrymis prosequi fata ultimus.
 Iudatus. Quis mirum aliquis hujus ignarus rei,
 Et qui vixit in perfido ignotis, et id
 Ignotus ipsi. (x.) Heu! carcerem intrin. pene,
 Illic reperitum ne aulis qui de, roga,
 Sed ferro merm demere ab collo caput,
 Tum re peracta, carcere oculto, sedi.
 Iudatus. Quis turbato (y.) mentem preme? --- Pandam deest.
 Attila. Tumultu vultu nequij existat, cavet.
 Iudatus. Dolores exers capis ipse esse hanc prolest
 Mithigritem; at inde Regis nomen, Duj
 Regula, quity metere, et colere sciet.
 Maximinus. Sanctum equidem, et aequum est, jureq. in Reges perant,
 Sed parca Principis libero nostrum omnino
 Dolore! in isto flore vernalitij statum
 Occidere nostri Duda sine lacrymis nequit.
 Attila. Ah! video jam Regale subiectum horridae
 Caput securi! video manentis subens
 Flumen cruoris! heu! quis haec saicry premet?

(v.) ad Maximinum

(x.) ad hunc militem

(y.) turbat Attila.

Scena Octava

Attila, Maximinus Aladarus, Garotus, Gondas

Gon. Rex, tibi referri hoc ultimum vale jubet
Datus, paucisq; ofculo cetero manus
veniens. Att. Hocum, ut dixi, intelligo nihil.

Gon. Junachy ingram: Regium fesso capite
Fremantibus, ad te verba deprexera addidit.

(2.) ad alios comites.

Att. Quid loquor? (2.) Gon. ac se victimam fieri lubens
Patriq; amoris. Att. Credo, de Ponda id refero.

Gon. Junachy ingram: nota me loqui puto.
Ani te jidube sanguini immatit pro.

(ca) inary Attila.

Att. Aperta loquere (ca) Gon. Ponda se abfultit fuga.

(cb) ad alios.

Att. Leurus est. (cb) ut rite procedo dolus!
Ala. (Ut me fessit artifex Principij amor!)

Gon. Pax superum amorum! filii non te trui,
Et innocentij fata Principij movent?

Att. Nil metue: vivet: iff. qui debet, cadet.
Gon. Heu! cecidi, o Rex crude, jam, aut si non, vide,
Ne sero nimium delectas! Att. (Quid hoc erit?)

Num septis horum, fusa refero, praesens erat?
Gon. Atque agones oculis vidi. Ala. Amor nimium quidem
Extrema quaeq; facile sentavit. Att. Du

(cd) abis Aladarus.

Senate! fugite: dubitate quatum veii! (cd)
Att. vos ubiq; nigris in Pandam, (ce), et caput
Terra respicere aeferte; sic luet nefas.

(ce) ad milites.

Gon. Pyoh delum! nigris fulmen ut capiti regas?
Annum forte solus carcere prope aubulo,
Veniens ad illos militem cetero ienituf,
Accurro, et intro prosequor a usq; maximum
Penetrare, Ponda, ut creidi, capium ultimum
Vipros: ecce autem f. horridi dicitu! pedes,
Machy. vincty adfrat Junachy: dolor,
vel terror ora nigris obfervat, erat
usq; diti praesens animus, ut lacry solet
In rebus: tunc Regiae frontis fubar,
Foveat, alae vultu, et pectus hic
Pax animo: ab iffy Attilae gnathu notis
Nosere licebat. Att. Heu! Du avertant malis!

Gon. Soly tenesore miserat genas rubor,
Ute esse amoris ^{victimam} quiffi illuc
videret: inde Regium miles refert
Mandatum: si autem conde nil moto auipit.
Tum genua curvat. Cum quidem me qooz meij
Deseruit animus: propius aiedo, rogo:
Dum effes, ingram, hoc? Me meij, inquit, sine
Faty amice: hoc unicum Regi refero:
Junachy hoc pro munere ingraty agit
Pasey Parenti, unumq; solus illud petib:
ut Ponda vivat. Carnifex primum quidem
Tum salti adingit, Principe agitato palam,
Super, multatq; mirari nemo:
Junachy increpare: me capre fupoz,
Et gelidus esse serpere sub intima timor:
Corripio anheby hui grati. Att. Superi quibus
Frandibz in iphoc, Gnate, te indultis nefas
Perfidy? Utrum adhuc serwet Aladarus eij!
Gon. Vlix Gpzo: veritus jidula Cornifex tua,
Jam ensem levabat: Garot. Mihi super vocem abfultit.
Vixq; animus haeret. Quid prius miror? tuoy
O Rex dolore? Filii in Pandam tui
Amorem? iniqua vel Druis fata? sine nihil
Medores, magna, varia, dubia omnia. Att. Tibi
Aprone videro, in me ut illudat hui
Fortuna? quatum rubre, vel tolle 3 patrem.
Ala. o mira amantid confite! Princeps cadit
Ampulid amoris o non! Att. Et per me cadit
Miseri Parenti columen, ac orbis unicus
Lator levam in! Gnate! quem tantu est milii
Genuisse!

Scena Nona

Attila, Maximinus, Garotus, Gondas, Hundus

Gon. Statueris in Fratan summi: Att. En fulmen novu!
Datus fraus est: pira nil autem fuit:
Pondary omnen seduit salam doli:
Loguor ipse literae, fupoz omine
Att me repetat (ce) Ala. Quid novae usq; rei?
(cc) Lacty plus by epistoly
tustaty

Huius Valerius etiam adiuvit, ac porro nuptus
 Proferantem in istud sponte Parzard scilicet.
 Quod O hanc pietas hominum! ~~Et~~ Ex incerto favore!
 Att. O terra, coelum, maria, crudeles dii!
 Nullumne sceleris ultor existis, aut maledus?
 Huius. Iste tibi poemam sceleris elegit sui
 Pandarum, ubi se proditum vidit, malis
 Agitatus animi fluctibus, nihil tibi
 Esse dixerat, atque criminum poemam parum
 Vides, levemque aulicis vitae dolos;
 Inque sponte carnifex esse occipit.
 Sic alta quadam turri ad litus jacet,
 Quam circumstantis gurgitis aestri alunt,
 Non sicambri. Hanc Pandarum. Ut turris flectit
 Pro turri, valvulaeque et huc aere pulsit,
 Me, me, inquit, iste puniam: vindex ero
 Crimini ego mei: quid tunc tanta impie
 Onus scelerum mole? Si supremum adice
 Sceleris sceleribus: marginem, et fato tuo
 Iustis redire scelerum in aethere doce.
 Jamque ibat: at adhuc frata quaedam addit dolos
 Verba: vale, ~~atque~~ chere - morientia percutit
 Veniam ora - Pandarum dicit haec, crude, volens.
 Tum sponte turri lapsus, infandum caput
 In volventis voracis aestri dedit.
 Att. Præcipit iram legis, et iustitiam mei
 Nempe furoris. Me sed heu! miserum Patrem,
 Miserrimum fratrem! quid vel haec tandem juvant?
 Perit uterque, tandem est veniae locus.
 Huius. Valerius autem praemium fraudum fuga
 Lascivit: is erat consciae mentis timor.
 Att. O dira, iris fata! funesti poli!
 Notisq. semper invidi rebz dii!
 Quod vos moras fuerat? cur fulmen manu
 Quærite gerit? quæ hanc heu! fratra dicit
 Una dedit, et iubente me, duxit! dedit!
 Et vides notae conscium tantæ diem!
 Huius. Heu me! irrita sunt ergo humidi fides?
 Att. O crudela nimis rebz in dubiis fides!
 Si nupta ludis aula, qua cæci doli
 Fidere sedes! Frater o chere! - hoc erat,

Quod simul, heu me! tot mihi iudicia dabant
 Amoris, et secretus affectus serena
 Negabat esse; affectui tacito tamen
 Fidem negari. Ah! spiritibus inimicis esse
 Crudelis anime, fortis in partem sui!
 Quod vita frater, et fraterque orbatu iuvat?
 Att. O fors cruenta, sera, crudelis, ferax, diene caris, o lux patriæ, gena Huius
 Pandarum, et ut patris! ~~Att.~~ Hi. canis diei
 Vides nunquam. Huius. Misera mors tunc dicit!
 Att. Num me miserum ullus offendi Patris,
 Aus frater unquam - - - Sed quis? - - - heu! umbra est mei - - -
 #
 Actus, Simachus, Maximinus ~~et~~ Pandarum, Pandarum, Pandarum.
 Att. Ah! bene amate, v. innocentem Umbraem tui
 Funeris vides? - ~~Att.~~ Finitor - - ah! etiam fugi?
 Att. Ah! vivis ergo, vita, pace, unica Paris?
 Fin. Tu vivo: gaude: gaudis arides polus,
 Et ipse finem lucis impunit diei
 Att. An quæso? - - quod mihi dolent gaudium?
 Fin. Omnes recessus fraudis audiri vis,
 Pandarum, et etiam nota Valerium mihi
 Angustiam. Vitam placuit eligere dehinc,
 Et Pandarum amoris proferri reddere vices
 Att. O spes inanes! Pandarum jam finis jacet.
 Fin. Non finitor. Iste gaude / nec piger / pro
 Et moris illum famulorum caute erim
 Modique adeo eundem sicut Madarum. Att. Amos
 O Panca! meliorque arbitro sermum! mihi
 O Pace! vitam redit, et frater simul.
 Fin. Amos venit, o dicit! o mihi dicit
 Att. (Heu! quam alia sentia dixerunt amor, ac furor?) hoc omittit.
 Fin. Id est gratum finitor, est gratum mihi.
 Huius. Ah! vivis ergo Pandarum! ~~Att.~~ Pandarum quod
 Vivit, animamque a morte reditivam trahit!
 Att. O quæta superum in rebz humanis manus!
 Quam lacte bella tristibus miscuit dii!
 Quod. Ah! citius utinam scire liceret ducem!
 Fin. Iste obvia illis.

Scena Ultima.

Omnes. Intrae ego, qui de morte, & fuga latroge acti sum.

(ff) Addressanda le. In. Thelice sancti niter mi. letis memod;

(H) Al. ... pace! At. Hare -- Frater -- o coeli! Al. Hare frater, furor, indulege fructu fidei! Ad. Inache --- vivit? --- laery emouio --- vale! At. Al! pace Frater! --- In. Onda hi me deperit? At. O me impud! o me --- Ad. Desine istorum --- scilicet Dilecte Frater --- non tunc est --- finire tuo Securus imperio --- Ad. Ora jam laugvent. In. Peris O chore! --- At. Superos. sepio, & te uand mei Inaxum ni te amoy --- Ad. Non dubio. Frater --- vale At. Flos juvenum! iniqua fable decerpit --- In. Age O coelum! & animas tolle, jam remitt in hac Manes luce Frater, elegit tui Inpessy animus --- Ad. Inuitu liquit genas (gg) Al. O dolor! --- amate --- At. Paululu a anima mane, Inose Frateri --- Triste defente in laerum Anclere finit (hh) In. Frater dolor! nullus fuit

(gg) Inche.

Al. Inche. In. Inuitu liquit genas (gg) Al. O dolor! --- amate --- At. Paululu a anima mane, Inose Frateri --- Triste defente in laerum Anclere finit (hh) In. Frater dolor! nullus fuit

(hh) Inche. In. Inuitu liquit genas (gg) Al. O dolor! --- amate --- At. Paululu a anima mane, Inose Frateri --- Triste defente in laerum Anclere finit (hh) In. Frater dolor! nullus fuit

(ii) ad Inachid loquit, qui sub oculis vix vultu respicit.

Al. Inuitu liquit genas (gg) Al. O dolor! --- amate --- At. Paululu a anima mane, Inose Frateri --- Triste defente in laerum Anclere finit (hh) In. Frater dolor! nullus fuit

Rel prohibet! Omnis, qualis ad feminam manj Has iuda Calpa, hinc ad vocem meum Sicil: tumultu, gemitu auditum impedit. Super omne vulgus, dominu mentes. nemunt, Miferent omnes; Onda sed prout metu, Ut reculet aliquis, fulsit extremu magis, Ut esse Phaei dubitij hunc. Solet Jam jam cadentij. Hos movet formae semp, Hos videt aera, hos vagae rem vices. Dixisse fert ulomium Inacho vale, Valey, legi, ac integrae sepes Deos Vocessa mentis. Thley ad caedem piger Senore fixus confitit; at alter aliquis Paradi Alummij penitus in peony necem Furera selecta abridit. In. Monia Pater. --- Al. Inare gemitus voce confusa audis, Cedite vulgus: propis accedo: Sub Inus dolore: heu tuis! heu nullij latit Floranda lacrymis Lena! ceu vey deus Purpurea ferro laesa se inclinat rosa, Humi lupinus conuidit. Nondum labris Inuitus abierat, meq. moxitaris adhuc Inuitus oculis: Principi. Frater ultimij Dixit, inquit, os, cederet oberubi. At. Latit, Fortuna, latij est, Attilam. qoz orij, Adice teletibz ultimij Scluz tuis. In. Inuitus rebus pollet, et magis potens Ingit amij, nec levam melind fidem Quorum, ad iphae lumina aduertat tua: Sit magna frandi victima est: Onda occidit. At. At chere Frater! nulla virtutem tuam Seula tacebunt: Sera prosperitas vices Has reculet, ac troy, meq. una memoz Quet dolores, nec deam faty dicit

Credula salutem. At simul no avarum mei
 Monumentum amoris effect, et caput sui:
 Haec verba Lianbri nobilis labor Ducis,
 Non jam Licambri, sed tunc nomen geret.
 Turum, tuque Patris aeternum Deum
 Olin futura. Penda pro nostrum opprim
 In urbe, eadem vivit aeternum marit.
 Ut Roma Fratrum nata Siffidij, ita
 Urbs Penda magna Roma Samonia. At Juterim
 Regale magis manibz fony dave.

+ Galt
 + Ma
 854.

26+

Efta regily kevelen, pally a Nagy-Kombati Felvon (a)
 imlo a szeged neri pepe (b) torony kovere.
 a mint kijang kanyal, s folyosra korlepit,
 Csak Kellintato, tudomany fenyenelo, Astaitik ij
 Kappjenelo kalfat, Kie Dancio palme (c)
 Kon egy neszett, mint a Samyara (d) nikos kel
 belven vagy ar Lonyaban, vagy ar ejjel Varta's
 (e) teszejem, vagy Kogyvri Kork; Lajts mellejt halgessen,
 minian (f) ontott foehel illy miadra kofvontful:
 szep Sajrovitfon! Bemuhom (g) Kar-jeli Felem
 es Halant kahalat arab (3) meltaij arabhat
 (j) pona tart) bolt elmevelo, s illy gandra sehtio
 vadlagordhat! s vagy ar, kimb altala, nyelve
 femnyel tündöklom karj: se vagy a kit orohse
 ny elon nyelvvel meltaim amel a Magyar elme.
 ut ar ar addaldas (h) uha pinte boandamus (i) ofraj
 Kappel (k) vinné, s pinte oly befizget elidbe,
 gyongyot, vagy annyt, s ugy forna, mint milos a sel
 semelet (l) gore (m) pufstojan Conohot kerchitve
 ed, tovor, is loht; mints oly vagy oly vagy kinsse, minél meg
 a pafstosta boandaltat (n) nem erdemlene konyved
 nyved! Kar-jetiek! neszerek, bene mi villog:
 vrinto erdentet, befizget, Hifra mi volent,
 itfejenek sebit sebt, miadra manendo
 a bogat, kelent! Mi lok ofdajolm derult nyelo!
 Kata bitonysegjel Lappi sol nepe sinairal!
 a tudomanyra pedig Kieit a munkaja segitett
 es katanok? im e konyvoku a Karjeli Kirne
 agyint villognyoz jles Nyelvednek hievel
 ejdani Kirnevedet, s mindenkori babo eridet.
 Kieit elnyelo! Lajtyon torubin, dob-po!
 nye fonyglyakhat Tebas Kara roffpa segitse

- (a) Földen
- (b) pép.
- (c) fene
- (d) soggara
- (e) hely
- (f) formán
- (g) olyan

- (h) ajándék
- (i) leg gabonyabb
- (k)
- (l) Kieitben való profeta
- (m) görbe
- (n) gabonyabbat.

+33

H Y P O C R I T A

Dramatio

Actum ab Rhetorica Studens, Anno M DCC LXX III
Mense Februario, die 17.

Argumentum

Scarabon hypocrisi, et superstitioibus totam Palaeophilii familiam
confunderat, quem tandem seruili deauitate domus impostore
liberata est.

Personae

Palaeophilus, senex - -	Franciscus Cséfalvai.
Neophilus, Palaeophili filius -	Ignatius Fay.
Vulpillus, Neophili ab obsequio -	Gabriel Rottenstein.
Scarabon, eremita - -	Sebastianus Koász e C. N.
Praetor urbis - -	Petrus Jörök.
Tribunus milit. - -	Ignatius Horvát.

Hypocrita

168a-174b. level.

†.

HYPOCRITA.

Dramatio.Argumentum.

Scarabon hypocriti, et tyrannidibus totam Palaeophili familiam confederat, quum tandem tenui deestitate domus ingrore liberata est.

Personae.

Palaeophilus senex
Praetor vrbis.
Tribunus militum.

} Neophilus Palaeophili filius.
} Vulpillus Neophilo ab obsequiis.
} Scarabon eremita.

†.

HYPOCRITA.

Dramatio.Argumentum.

Scarabon hypocrisi, et superstitiombus totam Palaeophili familiam confusus
derat, quum tandem terribili deestitate domus ingroffore liberata est.

Personae.

Palaeophilus senex
Praetor Urbis.
Tribenus militum.

} Neophilus Palaeophili filius.
} Vulpillus Neophilo ab obsequiis.
} Scarabon eremita.

†.
Inductio Prima.

Negotius. Vulpillus. (a)

(a) Ornat vincti Nec,
phili.

- Neg.** Belle hodie ornatus es, Vulpille. **Val.** Dabo operam, ut sis. **Nec.** Veluti si abs te omnia pendereant.
- Val.** Nihil abs me egredium pendere vides: omnia stant, ut aequum est. **Nec.** Nunquid. Cito fac, adit post paulam patris.
- Val.** Et quid ibi mentis, putas, erit, quum viderit. Te turris egisse infra Deae Cybeles?
- Nec.** Clamabit, ciulabit, furet scilicet.
- Val.** Ita pot, et me, si nil amplius, minimum in cruce ager.
- Nec.** Probe tu iam hac in palaestra exercitus.
- Val.** Oppido hocce, iam Senecalaurum, sepe doctor: rei Indivium sunt ingesta sergo luculenta diplomata.
- Nec.** Ego vungnam satis in animum inspitore potis eram, cur, cum quibus ego vna vungue sum, quid ego egam vungue, mormor patris, Et iurgia, et in iuvenes calumnias. Obscurant aures. **Val.** Fungitur officium senum.
- Nec.** Est hinc tu, mens, et ratio, et consilium in teibus est.
- Val.** Sic aiunt. **Nec.** At hi omnia invenium in vitis arboribus.
- Val.** Si aiunt. **Nec.** Intomi nos omnes vna igitur.
- Val.** Si aiunt. **Nec.** Aiunt etiam se infamire. **Val.** Bene aiunt: nam quidam cum infamis infamiam?
- Nec.** Ego illi esse hinc rei cogit puto. Quod eremita ille nescire ostendit domi, Vafro, tetrague vafrior, tetriogque daemone.
- Val.** At ego illi esse hinc rei cogit scio. Persona virtutis pestina iuncta iugibus Versit, inuertit, tabernatit omnia, ut labet. Vestra culpa illum sic patimino domi.
- Nec.** Viden, ut pater illum pro orculo Delphico Audiat? **Val.** Audiat: nullum est igitur modus, Quo hoc ei quae idolum eripi? puto. Ore herede, nobis hi, si non in malam cruce Hunc parafastum eligamus nostra domo.
- Nec.** Ati. quod lacum agitas? **Val.** Potius ut me audias?

Nec. Loquere. *Val.* Num tu iam patrem Praetorem accedis,
Nec. Quid tu? *Val.* Illigere non est, deponere.
Nec. Deinde. *Val.* Velle te Scabonem hunc arietem domo:
Patrem, ut vides, eius septem hyponisi
Non nisi fraude sententi in dimittam sua.
Iungat ille ut geram, atque Regi bellam imminant
Fingat, desplendat oculos legiones, numerum
Vrb. imperatum, quos mittent, militum,
Senatus consulto secretum esse vna omnibus,
Communem vbi aer, aut re causam adiuvant.
Nec An tu? patrem hodie deglubendum scilicet putas?
Sed abs illo crebris te certaturam hodie,
Qui quidquam, quod in animum infirmitati tuum, perages?
Sino, me hercle, aethyopum murem facias,
Eius quem e brisa exipere obolum. *Val.* Tace:
Tota eras ori: id nomi: Troiam expugnes citius,
Quam eius turfam. *Nec*. Quid igitur? *Val.* Chryse ipse erit
In rem: aeo omne Praetori negabit pater.
Nec. Lam madume. *Val.* Porro igitur vi Praetor agit.
Nos est, quum selectus habentur publici,
Homines vagos, ignotos, proletarios
Sed digna vgi: cuius salem domi si habes tunc,
Ideo illo redimere potest tuum. *Nec*. Actum agis:
Scabonem auri domo nunquam sinet:
Sciri ut falsa eius religione omnibus
Deludat te, atque vixitior sint motus?
Val. Nota canis: et neque aurum vngam adducere videtur.
Bellum hic senile typhositis cum avaritia gerant.
Cedes? non cedes? Praetor iure agit tuos:
Aurum furiferum, atque in miliorum dabit.
Nec. Quid autem, si pater aeo non negaverit?
Val. Ho ho! Chymaeros loquens: ceterum vfu
Illud, si dedit, nobis fuerit ad novae
Arces. *Nec*. Odete infornata fabella est. *Val.* Adhuc
Vrum: Praetori nomen celato, quem vlti
Eiectum domo, hominem dices esse istum Loui,
Aeo te expulsum cupis prois ingratis:
Tutius negotium istae ibi via.
Nec. Tace: Num ad Praetorem, sed pater adest.

Inducti Secunda.

Belaeophilus. Nec. Valp.
Pat. Ha! tandem e pluvio in solem eurgis noctuae!
Dem lanatis, virgiris, pingiris, fugiris, amant est.
Hocina rem est curae familiarum sedulo?
Nec. Pater, hoc ego tibi mane profferam praes.
Pat. Oho! Londini te esse adhaerum putas? vbi
Solem ante primum videre incipis.
Dico iam quid me hercle est, non mane, oppido.
Nec. Nam quippim ego somni parus sum satis?
Pat. Engepe vos! id vspice e novis promissis legibus
Vital humane? quas vos novi novelli videtis.
Nec. Ecceim quid ego vspicam agito, ac dicite nomi,
Quod non aegrum sit, bouingra? *Pat.* Nichil scilicet:
O dies antiqui! o beata tempora!
Quum ad vos animum reuoco! *Nec*. Nec si est ratio
Mi pater, et tu animum induas meum:
Nil quidquam vspicam proferre, quod novum est,
Sperni posse, aut debere: nec quidquam vetus,
Quod vetus est, dignum esse reici puto.
Pat. Haec tu mi proceperis Londini referis?
O vos novorum fabri! bellum, pestis, famel,
Denique malorum seges in vespis novis.
Val. (Iste homo pol infami sit.) *Pat.* Librorum nunquam totis,
Quasi non tot vms sit Tullius: dignarum nunquam totis:
Quasi non docti satis sit, Latini si boni.
Res, quae non sunt, terra vifera, coelum, omnia scrutamini,
Quasi vel estis quidquam aliud tuis, quam coeli foramina;
Et si rem omnem comestis patris, tunc
Iure pudore non paves. *Val.* (Hominem si vidisti tenem
Tenacem animum, atque acri, tuum hercle vidisti quidpiam,
Quod est in orbe ridiculum matrumum.)
Nec. Ego, mi genitor, scire, ac sapere supra opes omnes puto
Cedens, et. *Pat.* Et quid illi tenebris sunt
Agitat? quem ego... *Val.* Perpluit illinc per imbrices,
Pat. Hunc tu! hunc nunquam, tacum est mi actis, fructus.
Val. Et dicit in Indum fabri, atque calamentarii.

†.

Pal. Audis me vultus, comit. respicitis?
 Val. Sed actum agas cum hinc quifit malis.
 Pal. At at, vides? ut etiam perges ludificari?
 Ohe nidor! ohe tu hinc permissas!
 Valpita! val dignum hinc semolom postum?
 Val. Quis quid me vult? ah! habes te hinc senior!
 Pal. Nunc primum audis? Val. Men' appellabas prius?
 Pal. Te. Val. At ego vultus, et reparationes agi
 In concionem reber. Pal. Tu ille vultus es,
 Qui... Val. Hoc mihi cognomen traditum
 Ab maioribus non memini. Hic. Hylge pater,
 Vbi amicum hinc vocarem inuisam. Pal. I. perges novum
 Hoc quoque mori est. At te trueneficum, omnium...
 Te ego... quid, melum, tibi hinc clauitatis fuit
 Aduofum Scarabontem hinc? Val. Mihim' o hinc?
 O! sanctum illum, atque diuis charum hominem?
 Pal. Ellum. Val. Ita me precor eius, atque sanctimonia,
 Quam potis est, inuet; vitem illum tunc, et reber.
 Pal. Qui illi igitur hinc fuit, cui ego conuicia...
 Val. Hic, illi ex viciis, miles Brandilachrogietelus.
 Pal. Val. portatum vel et nomine. I nunc aduoca mihi
 Virum sanctum, est mihi cum illo quid negoti.
 Val. At d' cum in diuinit' turbato: me miserum!
 Pal. I modo. Val. (Credo aedepol adhuc hesternam compulsa
 Fanes hababit longus in Morpheu hinc.)

Inductio Tertio.

Palaeophilus.

Nimium ego nunc mecastor timeo mihi male:
 Atque postides, quam ipse est Londino redna,
 Partem ego nullam capies quietis bonae:
 Diferunt animi, verba ne mihi dicit
 Est infidus, atque pambillum, quod hinc aeris est,
 In paucas impetrat eripiat mihi.
 Arunt hoc homines etiam in tergo habere oculos.
 Et nouum plaud est gnatus arsiam;
 Quidni hoc etiam tuet, inuenire, quod non scriat?
 Et vidi nuper in libris: diuinare, ob!

†.

Res de absentum, facere vigan, qua velut
 Officiis aenum; quid plura? omnia hi noui sciunt.
 Nunc igitur quid de Scaraboute dicit meo,
 Ipse quid quid est, muniam artibus potuitas.
 (b) O mei ocelli vos hinc, panis, dus, boni!
 O meum corulcum, vnicum, panum, bonum!
 Heu! vitem quid... mus hinc, aut mufca praeterit:
 Ego pol vel mures, et mufcas tunc mifer mifer,
 Ne d' ex Anglia venerit, omnia etiam sciunt.
 Manete igitur hinc pacati, immoti, taciti:
 Atque etiam dignis vos aufere tunc, refistite. (c)
 Cuiusmodi manda filibrat traga
 Nunc nunc ego vos omnes in malum vitem...
 At nunc oportune, quum est domo pater,
 Eius nunc libros illos vitem et integram est. (d)
 Chem! nouum: at at, aenum primus est: vitem?
 Hinc melum esse non videtur, d' modum docet
 Auri inueniunt, et tunc ab feribul.
 Ceterum: ... hoc in Paris-papai me legere
 Non memini. Porro? apud recentior: bravo
 Abfufus hinc quidam est. Memini hercle optime,
 Dum mea vitem, illa venefia.
 1. Vfus, vpus, vpus. At, at lege porro sodes.
 2. Dubito: ceterum edentram Calepinum.
 3. Acta Dollaudiforum non legi. Palesuine gentis?
 4. Apaze nouum tunc ledicon: tenebrae sunt moral.

(b) Ecce in mofopia e
 oifa, et ofalatur.

(c) claudis aiffam, et
 fait gupdam ceremo,
 vial negias.

(d) Ecce in libros deo,
 phili.

- †. Legit. 1. vob' puer
- 2. recentior
- 3. ita vpus.
- 4. denotandis
- 5. vpus ferul
- 6. pietas
- 7. feruore.
- 8. submofy est.
- 9. viteresse.

Inductio quarta.

Palas. Scarbon. Vulpilla.

(C) titubet.

Sca. Saluum saluum cupio... ubi... pessimi pedes... (C)

Val. Lubricum hic homo est... quid melius? (C) Quid, quid?!

Tu dicis? Val. Vinum hic effusum forsitan gelu cepit, et quid mirum est falli refrigerium?

Pal. Atqui contumace hic viri? aqua, credo, fuit.

Val. Opinos etiam; sed pessumae manus mese Vinum olfaciant. Sca. Cotatoriae ninge. Pal. Ita est.

Val. (Hales tu etiamnum, gurgel, Bachifucum opido)

Pal. Saluos sis, o mi Scarbon, hic mecum adfide

Sca. Haud aegrum est me hominum nihili terram ut adfideam

Pal. O! matrone. Val. Sanctorem te certa suis (C) Virissem nunquam me hominem. Sca. Vulpilla mi sine, Nullius ego sum frangi homo. Val. (verum adfideam)

Pal. Te ego puto, Scarbon, salutem domus meae.

Val. Huiusmodi hominem nihili tantum esse putis?

Sca. At tu scilicet hoc in faciem dicere mihi?

Val. At ipse nos aiebat. Sca. Tibi? licet etiam putas?

Pal. Itan' ingrobo, quod e submissione animi dicitur, + Tunc hoc... quem ego -- sed est, quod tibi,

Mi Scarbon, confidam: cedo interim te aliquid dicit. (C)

Sca. Non hic ego vesi soles: mens, panis, et cetera, est abas.

Pal. Abasnon aliquid. Val. In usus ergo pauperum Deprome quiddam, quod distribute gressi.

Sca. Hoc tandem: nam carere mihi dulcius eundem, Illos quam egentes cernere: animos ego tibi Haud aliud quiddam. Pal. Nam istuc virum est.

Val. Gressago. Pal. Sed an quiddam tibi mese domi Quod non placeat est? Sca. Tu virum, quos vidi omnium Palaeophilis aut opimorum, tanta sepius, tunc Virissem fama tanto est; sed ista ut mecum, (C)

Val. (Cuius haesit animus) Sca. Te nunquam putabam.

Pal. Nattamne habere me homo est? Sca. Nattamne habere?

Pal. At parum habere? Sca. Hi viri. Pal. Scarbon, adfide. I tu expecta, nequit obrutis apud fores. (C)

Hunc ego quatuor, quem vides Londino redire, Effrae, ut dicas, metus, adis amos tunc or Artibus. Sca. O immones! tu plus sapis, quam patris,

(C) ofulcrum vestrum Scarbonis.

(C) quaedam ad es, madecum, 3 libras adfert Vulpilla.

(C) Palaeophilus de Scarboni ovalle pecunia.

(C) Vulpilla cori.

Contemptio vobis est? Pal. Hocque aen' paululum, Metu, ut febris, unius, ne mihi cecidisset.

Sca. Clarum, si vis, mihi cedo: faciam, ut delirare Nemo aen' tibi subripiat homo. Pal. Cede: sas (C)

Te diuinorum, potensum sine artium. Sed quid illi, obsecro te, hominum veniant?

Inductio quinta.

Proator. Tribunus. Pal. Sca. Vulp.

Pro. Hominem optimum, atque civem Palaeophilis Saluere iubet. Pal. (Hi meos homines meos Offendunt nuntis.) Trib. Et Regi fidelissimum.

Patriae amantem ego quoque saluum cupio te virum.

Pal. Ego te salui, optimi viri, vos quoque, Qui me pauperem hoc honore tanto (male

Merde mihi metus ab his) Sca. Quid tibi tuto est opus, Istuc est: bellum ab hoste nobis imminet,

Quod in rem communem est, tu quoque ut confers. (C) (Dixi dixi dixi) cui nil est penuli?

Pro. Patna esse meretur, tuoque ut des, sloo animo. Et hoc, ut omnes iidem cives, iubet.

Val. (Adhuc peribit omnia) Pal. Num cedo auctoris, has? Non quid vspiam hic praeterea de rei?

Pro. Hic nobis opus est ad subplendos centurios, (C) (C) tuus Scarbon.

Pal. (C) tuus Scarbon. Val. (Tuffi bellus, iam tibi tentor allium) (C) tuus Scarbon.

Pal. Hic hic regnum quam quatuor: militem t' volis, dabo. Tu. (C) tuus Scarbon. Pal. Hunc ergo senulum pessimum --

Val. (Non! adfide, parvi oppido in perpetua nobis?) Pro. (C) tuus Scarbon. Sca. (C) tuus Scarbon. Pal. (C) tuus Scarbon.

Pal. Hunc permittam, ac postum grati mei rapite. Val. (C) tuus Scarbon. Sca. (C) tuus Scarbon. Pal. (C) tuus Scarbon.

Pal. (C) tuus Scarbon. Sca. (C) tuus Scarbon. Pal. (C) tuus Scarbon. Val. (C) tuus Scarbon.

Pal. (C) tuus Scarbon. Sca. (C) tuus Scarbon. Pal. (C) tuus Scarbon. Val. (C) tuus Scarbon.

Pal. (C) tuus Scarbon. Sca. (C) tuus Scarbon. Pal. (C) tuus Scarbon. Val. (C) tuus Scarbon.

Pal. (C) tuus Scarbon. Sca. (C) tuus Scarbon. Pal. (C) tuus Scarbon. Val. (C) tuus Scarbon.

Pal. (C) tuus Scarbon. Sca. (C) tuus Scarbon. Pal. (C) tuus Scarbon. Val. (C) tuus Scarbon.

Pal. (C) tuus Scarbon. Sca. (C) tuus Scarbon. Pal. (C) tuus Scarbon. Val. (C) tuus Scarbon.

(C) de Scarboni. clau. un. istae.

(C) me furas illud Tri. band. (C) tuus Scarbon.

Tri. Est mi herba contra hunc morbum: amudo dicitur.
Val. Est, quod mi aures dicam, herba, ne ab fraudi diem.
 Phraenepis me interdum comipit, et conerec mole.
 Et raris vena sentis motus interos: ohe... (v)
 Jam cado -- **Pa.** (Hi frustum ages) **Pa.** (Refpon. Neophilo hunc iocor)
Pal. Herule hie hodie omnis in me conierat uferia.
 Ego vobis nec hunc, et videtur, bene gnat.
Val. Melius habere iam magis. **Pal.** Surge ipz, ab.
Val. Hec idorem recido -- **Pal.** Eueni autem rursus malum.
Pa. Ite vos, nil hie est, quae quaderis. **Pa.** Granam
 Tibi dicam impingam. **Trib.** Res male vortet tibi. (v)

(v) cadit, et uolat.

(p) abit eua
Scaraboe.
(q) abeunt.

Inductio sexta.

Neq. **Vulp.**

Val. Ut vos omnes face in malum rem procul auferant.
 Ita aduersum me omnia sent, guttam haud habes sanguinis,
 Ita me hodie seneca terroribus inuenit.
 Metuo, ne sechone meae pergeat perierit.
 Sed ceuam illum iterum! heu! heu! -- **Neq.** (Quid hoc, malus, est rei?)
Vulp. Vulpille quere te intemperij agere?
Val. Tunc es? heu! pol radicatus euellimur? (s)
Neq. Quid enim? **Val.** Hunc in finitissim morbum adeo
 Comitalem, seneca me debet in militiam.
Neq. Pessime: hucine ergo solus recidit tuus?
Val. Atque huc planissime. **Neq.** Quid nunc ipse factu est ager?
Val. Res mi hinc, atque illinc facessit negotium.
Neq. Audisti parum vena ritus vna Scaraboe collegij,
 Se me ad Praetorem, atque aedem ei committone.
Val. Quid tu ait? **Neq.** Hoc totum: rem homo inuenit undique.
Val. Surge! ipse aliquid, quasi per riam, aduere nuti.
Neq. Quid drem? **Val.** Hunc ego in facto hodie & cepiam
 Scarabontum? **Neq.** Qui ipse? **Val.** Inueni post, claphi solet,
 Vidi hoc et nuper: tu porro hoc etiam scilicet dicit
 Videbit: i nunc, atque te hinc foras age.
 Hic ego istud parum, ac conuictus opteris,
 Ipse vs improbus ultra se in castra mittat. (v)

(v) cadit, deulat.

(a) surgit

(e) vas adponit,
ni quo puer ab.
Scaraboe.

(u) abscondit se sub
mensam.

Scarabon. **Vulp.**

Sec. Nunc homo est. Nunc ego porro hie vinarum equare.
 In bello: tunc aedes exilabo ipse egregie,
 Atque me hinc abigam quam ocythrae, atque oculofstine,
 Ne & vagos, et fama est, in militiam abripi accidat,
 Aliquid mi contingat, quod minime cuperem.
Val. (Jam ego te --) **Sec.** Primum ergo aduocato ipse machinas,
 Tum ubi erit cepta erit, reliqua cedat facile. (v) (v) accipit pecuniam
 Ha! ha! nemo vos vnam Palaeophilo furabitur. e cista.
 Sed quid illis? -- pol ego homines profam ^{habet} ^{facto}
 Infamios illos, qui bonum diu, quae ^{habet} ^{facto}
 Annum possunt, tibi non faciunt, nec melius offram
 Aed collocatur, quam & hinc fauori dement.
 At at, quid illis est? sentabo, non graue est? (v) (y) tollit vos ad hunc
 Hui! herule perii! mors in me plus vices! ^{est} ^{firmis} ^{profundis}, et
 Quid ipse est, o Superis fidem, atque hominum! capillos adripit.
Val. Eu furifer! Palaeophilo, Neophilo, adeste diu. (2) cepit, et adripit Scarabonem.

Inductio octava.

Pal. **Neq.** **Val.** **Sec.**

Pal. Quid ipse strepit? est? **Neq.** Nam quid hie interdiu
 Turbatur domi? **Val.** Viden? sanctum tuum virum!
 Manifesto tenetur bellus. **Pal.** Quid quid quid hoc est aoni?
Neq. Satis? hinc vides, o petor mi, fidem?
Pal. Quid naten hoc est, o Scaraboe? **Val.** Inuit, et aptam infire.
 Cedo haec carafest. **Sec.** Hui! metuo vocem interscipit. (ca) profert ab hunc
Pal. Hui! heu! perii fructus refuge in nihilum! ^{cuq} ^{vas}.
Val. Ne lacrimas, mi here, praesto est aed omne hie tibi.
Pal. Tux? o trifurifer tondum. Sceleris aufus es?
 Tu me in Aeherantem tui vinarum demittent?
 Tu me del ipse vespere ludificand?
 Pape! Tux? et nulla vestis, et non infides?
Sec. Palaeophilo! **Neq.** Vide hie, petor nam lacrima mens
 Mea fuit? **Pal.** Te ego scelerum -- i, propem, fuge
 Vulpille mi, Praetorem, et Tribunalium voca.

Val. Tu! haec ha' nunc ego facta optima utali
 Pat. Jam tu. aliam sequere militiam, sedulo,
 O! o! o! de glabere improbus me miserum
 Tentavit hominem. Sc. Palaeophile, si haec eos videris pendens!
 Nec. Tace, o inceptor, sed animum facta producat tuum.
 Furo ego dudum penitenti praefrigias.

Inductio roma.

Præ. Trib. Pal. Neg. Val. Sc.

Val. Eorum illum utrumque: nunc ego morior gaudis.
 Pr. Tandem te sapere, Palaeophile, gaudes.
 Fr. Hocine ades nobis os bellina? Pal. Valet
 Ne dubita, bellissime, nemo ad fraudes aptior.
 Val. Cedo barbam illam hispanicam: nunc ego tibi
 Hercle omnem circa os senetam sanctimoniam.
 Sc. Me miserum! Pr. Viden' ut stat erectus nebulos!
 Pal. Vbi tuus illa... illa... Val. Vah improbum eremitam circumus! (cc)
 Quisnam hoc foens oneratis nequam. Cape, (dd)
 Ornatus ut sis esse tuis virtutibus.
 Fr. Heus tu! nunc ego te decemvium abhinc
 In legione mea vidi? haec hic fugitivus est,
 Nunc in memoriam vides: non tibi nomen fuit
 Cuculiulophylipides? Sc. Hoc ipsum; sed infelix Scambon
 dici volui. Val. Scambonem te dixisse potius.
 Fr. Jam te profecto hodie, ut transfugerem decet,
 Accipiam. Pal. Ergo haec bellua? nunc haec tibi placent?
 Nec. Si te in solem emergere, quos fuisse dolos.
 Et nunc, et integram turbam perge familiam.
 Val. Salve vir sancte! Sc. Ibi in malum rem teterrime.
 Val. At at iam fuerit miles: vae aedem hostibus!
 Ex, ut magis te tuncam, gladium hunc etiam cape,
 Hoc diis debiles statim dedisse meci.
 Sc. Ergo? etiam Carnafat? (cc) Pr. Cuius probe accipis militiam.
 Sc. Utinam nunquam stultitiam, quod non erant,
 Fuisse tutius palem id, quod fueram penitus.
 Nec. At nunc hypocrisis nequissimi felicitas cedit diis.

(bb) radii illi boni
 tam.
 (cc) detrahit illi
 vestes.
 (dd) adponit illi
 pileum militarem.

(cc) insenset illi
 gladium.

Vége az

Iskolai drámák, latin versek, oratiók XVIII. sz.
 című kéziratból fényképezett részleteknek.

